

Cuvântul lui Dumnezeu

De unde vin? Care este sarcina mea pământească? Unde mă duc?

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afilieri religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

Luca 15, 11-24.....	5
6586 Justificarea clarificării privind planul de mântuire și scopul vieții pe Pământ.....	5
De unde vin?.....	6
7700 La început a fost Cuvântul.....	6
8566 Procesul de creație și de apostazie a ființelor.....	7
Care este semnificația creației?.....	9
7158 Cauza originii creației.....	9
8564 Procesul de întoarcere.....	10
5800 Crearea omului.... Căderea omului.....	12
5967 Păcatul moștenit.....	14
Ce misiune a avut Iisus Hristos?.....	16
8141 "Și Cuvântul s-a făcut trup...."	16
6513 Ispășirea vinovăției prin Hristos.....	17
De ce mă aflu pe Pământ? Care este sarcina mea pe Pământ?.....	19
8020 Cunoașterea scopului și a motivului vieții pământești.....	19
3226 "Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu...."	20
7153 Lucrarea conștientă a omului asupra sufletului său.....	21
7215 Atracțiile lumii și depășirea lor.....	21
8590 Dumnezeu cere doar iubire de la oameni.....	22
7157 Suferința ca purificare sau ca iubire.....	23
7184 Mijloace dureroase de educație.....	24
7321 Divinul purtător de cruce Iisus Hristos.....	25
7228 Calea spre cruce.....	25
8453 De ce este necesară recunoașterea lui Iisus?.....	26
4654 "Deveniți ca niște copii...."	28
7280 Condițiile pentru dobândirea calității de copil al lui Dumnezeu.....	29
7303 Dorința sinceră de unire cu Dumnezeu.....	30
7367 Purificarea inimii.....	30
Unde mă duc?.....	32
8790 Nemurirea.....	32
7445 Gândurile la moarte sunt favorabile pentru suflet.....	33
4801 Soarta fericită a celor maturi și starea celor imperfecti în lumea de dincolo.....	34
5318 Necazul sufletelor în lumea de dincolo.... Mijlocire - Schimbarea voinței.....	34
7309 Aprovizionarea cu putere în lumea de dincolo necesită voința iubitoare de a ajuta.....	35
8339 Amurg în lumea de dincolo.... Credința în Dumnezeu.....	36
5624 Soarta binecuvântată și activitatea în Împărăția spirituală.....	37
6312 Revederea în lumea de dincolo.....	38
5449 "În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri...."	38
7377 Legătura cu Dumnezeu.....	39

Luca 15, 11-24

Justificarea clarificării privind planul de mântuire și scopul vieții pe Pământ...

B.D. Nr. 6586

2. iulie 1956

Darurile Mele de har curg către voi fără restricții, iar voi ați putea cu adevărat să adunați bogății pentru voi înșivă pe Pământ și să intrați în împărăția de dincolo după moartea trupului vostru bogat binecuvântat.... De asemenea, voi mări măsura harului până la sfârșit, vă voi face cât mai ușor posibil să intrați în posesia bunurilor spirituale, însă trebuie să vă las întotdeauna la latitudinea voastră să acceptați ceea ce vă este dat în cea mai bogată măsură. Cu toate acestea, dacă refuzați, nu va exista nicio mântuire pentru voi, pentru că nu pot să vă determin modul de viață sau maturitatea spirituală împotriva voinței voastre. Și astfel, ceasul sfârșitului se apropie tot mai mult. Din acest motiv, vă dau o iluminare în ultimele zile care ar trebui să vă facă pe voi, oamenii, să reflectați, deoarece se referă la cunoștințe pe care doar puțini oameni le dețineau înainte: Eu vă dau cunoașterea planului Meu de mântuire, a scopului vieții voastre pământești și a sensului și scopului creației. Dacă vă veți gândi cu seriozitate la această iluminare, nu veți mai putea trăi fără scrupule până la ziuă, în schimb, vă veți întreba dacă umblați pe Pământ în conformitate cu scopul vieții voastre și ce soartă vă așteaptă după plecarea voastră, și veți fi salvați de la ruină.... Și, de aceea, preocuparea Mea constantă este de a transmite această cunoaștere acelor oameni care nu sunt încă conștienți de sarcina lor pe Pământ.... Uneori folosesc cele mai ciudate mijloace pentru a prezenta aceste cunoștințe acelor oameni; totuși, acolo unde rezistența împotriva Mea este încă prea mare, toate eforturile sunt de asemenea fără rezultat.... tocmai pentru că liberul arbitru trebuie respectat.... Eu nu vreau decât să-i determin pe oameni să formeze legături mentale cu împărăția spirituală, și încerc să realizez aceste legături în multe moduri.... Acolo unde este proclamată Evanghelia Mea, acolo Răscumpărătorul divin Iisus Hristos este adus aproape de oameni, iar legătura directă a oamenilor cu Mine poate fi stabilită în Iisus Hristos, și astfel acești oameni sunt salvați imediat ce s-au dăruit Mie în Iisus Hristos.... Dar acolo unde nu are loc proclamarea Evangheliei, unde oamenii se țin departe de orice eveniment de acest gen și resping, de asemenea, toate învățăturile ecleziastice de credință, rămâne doar posibilitatea de a stimula gândurile printr-o descriere veridică a planului Meu de divinizare a ceea ce a apărut cândva din puterea iubirii Mele. Căci apariția și existența creației în ordinea ei legală îi determină totuși pe oameni să se gândească la sensul și scopul și la originea ei.... O reprezentare veridică poate avea succes și în măsura în care oamenii își lasă gândurile să se rătăcească în domenii care trebuie presupuse în afara Pământului.... că, prin urmare, s-a stabilit acum și o legătură care este utilizată de ființele de lumină prin intervenția și activitatea lor instructivă. Nu vreau să pierd nici un suflet și toți oamenii Îmi sunt la fel de dragi; încerc să-i cuceresc și pe cei care sunt încă îndepărtați de Mine și adesea trebuie să folosesc cu ei alte mijloace. Și astfel, sarcinile slujitorilor Mei pe Pământ sunt și ele foarte diferite, iar Eu îi ofer fiecăruia darurile pe care vrea și le poate folosi cel mai bine.... Și, de asemenea, îl plasez în locul în care lucrarea Mea poate fi evaluată cu succes. Iar slujirea pentru Mine și Împărăția Mea constă întotdeauna doar în stabilirea de contacte între oameni și Împărăția spirituală. Căci este fără speranță pentru sufletele care văd și se străduiesc doar pentru lume, care resping orice gând despre o împărăție spirituală și, prin urmare, nu folosesc nici măcar una dintre binecuvântările care le sunt oferite tuturor.... Abundența Mea de har va fi mereu revărsată din ce în ce mai mult până la sfârșit, și totul este harul care ajută să îndrepte privirea ființei umane în sus, să își îndrepte gândurile spre Mine și spre împărăția Mea, astfel încât să poată fi apucată și atrasă în sus, pentru a nu se pierde atunci când va veni sfârșitul acestui Pământ....

Amin

De unde vin?

La început a fost Cuvântul....

B.D. Nr. 7700

15. septembrie 1960

La început ați putut auzi Cuvântul Meu în voi.... Iubirea Eternă v-a vorbit, gândurile Mele au radiat în voi ca putere de iubire și au răsunat în voi ca și Cuvânt al Meu, voi M-ați înțeles, ați putut gândi și astfel ați putut să mișcați mental cuvintele Mele în voi.... Prin aceasta ați știut despre Mine Însumi, despre relația Mea cu voi, despre voința Mea și ați simțit prin Cuvântul Meu că Mă aplecam spre voi cu iubire infinită pentru a vă face fericiți.... M-ați recunoscut prin Cuvântul care a ieșit din Mine și v-a răsunat.... și ați știut acum că sunteți ființe independente care își au originea în Mine.... și ați răspuns iubirii Mele cu căldură și sinceritate, v-ați lăsat pătrunși în mod constant de iubirea Mea, ați făcut schimb de gânduri cu Mine prin Cuvânt, ați întrebat, Eu v-am răspuns, v-am instruit și am creat pentru voi tot mai multă fericire, pentru că ați recunoscut și totul în voi era lumină.... Și această beatitudine v-a pregătit Cuvântul Meu, căci Cuvântul Meu a fost legătura dintre Creator și creatura Sa. Ei nu Mă puteau vedea, dar Mă puteau auzi și, de aceea, cunoșteau și ei Ființa Mea, se lăsau în permanență pătrunși de forța iubirii Mele și erau astfel nespuse de fericiți.... dar Cuvântul Meu le-a sporit fericirea, deoarece legătura cu Mine ca Dumnezeu și Creator al lor, care era recunoscută de ei, a declanșat în ei această fericire coplesitoare.... Iar fericirea Mea mai consta și în faptul că puteam comunica cu ființele create de Mine, că puteam să le transmit înțelepciunea cea mai profundă, că puteam să le modelez în chipul Meu, pentru că aceeași lumină, aceeași forță, care Mă umplea pe Mine, trebuia să fie și în ele și pentru că acum le transmiteam constant acest lucru prin adresarea Mea. Faptul că acum puteau să audă în ei înșiși Cuvântul Meu și că aveau astfel un schimb spiritual viu cu Mine ar fi putut, de asemenea, să-i protejeze și să-i ferească de apostazia față de Mine, dacă nu le-aș fi dat acestor ființe și capacitatea de gândire de a evalua cunoștințele spirituale în toate direcțiile, la propria lor discreție sau de bunăvoie.... Cu toate acestea, de dragul libertății spirituale, acest lucru trebuia să fie posibil, deoarece am vrut să am "copii" lângă Mine, dar nu creaturi care să gândească doar într-o singură direcție.... care erau, ca și cum ar fi fost mașini, deși create de Mine în cea mai mare perfecțiune. Dar Cuvântul Meu.... pentru că era o emanație a iubirii din partea Mea.... ar fi putut, de asemenea, să lase ființa să rămână în gândirea corectă, conform voinței Mele, deoarece Cuvântul Meu era lumină din belșug, iar ființa era în cea mai strălucitoare cunoaștere atâta timp cât putea să audă Cuvântul Meu în ea însăși. Faptul că apoi s-a închis în liberul arbitru în fața influxului forței Mele de iubire, că nu a mai putut apoi să audă Cuvântul Meu în sine atunci când a luat calea abisului, a fost rezultatul gândirii sale greșite sub influența adversarului Meu, care, de asemenea, auzise Cuvântul Meu și era nespuse de fericit și totuși și-a folosit greșit capacitatea de gândire și s-a ridicat împotriva Mea. Și astfel, de îndată ce ființa se închide față de Mine și față de iluminarea iubirii Mele, ea nu mai este, de asemenea, capabilă să audă adresarea Mea.... Nu se mai poate bucura de fericirea pe care Cuvântul Meu a declanșat-o în ea, pentru că nu mai aude Cuvântul Meu, deoarece Cuvântul Meu este expresia iubirii Mele și pentru că ființa respinge această iubire a Mea.... Dar va fi întotdeauna Cuvântul Meu, adresarea Mea, expresia iubirii Mele, care curge în inima unei persoane care se deschide către Mine și dorește să Mă audă. Iar Cuvântul Meu va răsună în mod constant în infinit, pentru că iubirea Mea, care nu va înceta să radieze spre ei, va căuta să strălucească pretutindeni acolo unde ființele au emanat cândva de la Mine, iar oricine se va deschide va auzi și el adresarea Mea și va fi fericit. Căci Cuvântul Meu a fost la început și va fi pentru toată eternitatea.... și chiar dacă Cerul și Pământul vor trece, Cuvântul Meu va rămâne și va răsună pentru toate ființele care vor să Mă audă, care sunt în strânsă legătură cu Tatăl lor, care au devenit astfel copiii Mei, căci acesta a fost scopul Meu atunci când toate ființele au fost create....

Amin

Credeți-Mă că sunt extrem de încântat să vă instruiesc atunci când recunosc dorința voastră de cunoaștere a adevărului, căci numai lumina emană de la Mine și această lumină strălucește prin întuneric.... Dar voi vă aflați încă într-o zonă fără lumină, unde lumina trebuie să vă fie furnizată până când veți fi atât de plini de ea încât să o puteți radia voi înșivă din nou.... Dar voi sunteți gata să primiți raza de lumină de la Mine de îndată ce veți dori clarificări cu privire la zonele voastre încă lipsite de lumină.... Și atunci vă pot și Eu ilumina, vă pot pune încet-încet din nou în starea de cunoaștere și vă pot introduce într-o cunoaștere care vă face fericiți. Și va deveni lumină în voi, veți și de unde ați venit și care este scopul vostru final.... Această cunoaștere vă poate fi oferită doar de către Mine Însumi, care v-am creat pentru plăcerea Mea.... Voi ați ieșit din Mine Însumi.... Forța iubirii Mele a produs din Mine creaturi care Îmi corespundeau Mie Însumi, care erau ființe independente.... pe care le-am creat ca miniaturi ale Mele. Am dat viață acestor creații, adică au fost capabile să creeze și să lucreze la fel ca Mine, au putut, de asemenea, să-mi audă vocea și, prin urmare, au știut și despre Mine Însumi ca Dumnezeu și Creatorul lor, și Mi-au fost devotate cu credință și extrem de fericite.... Dar voi, oamenii, știți foarte puțin sau chiar nimic despre împărăția spiritelor binecuvântate de odinioară.... Dar această împărăție a fost creată deocamdată când am vrut să Mă recunosc în imagini, când Mi-am creat vase în care să-Mi pot turna dragostea Mea.... Căci acesta a fost motivul pentru care au fost create ființele spirituale, că iubirea Mea infinită a vrut să se dăruiască, că a vrut să se reverse în ființe asemănătoare care, în perfecțiunea lor, Mi-au pregătit o fericire inimaginabilă.... Pentru plăcerea Mea, am creat o lume spirituală cu ființe vii, am însuflețit-o cu creații de cea mai minunată natură și M-am bucurat de fericirea acelor ființe cărora le-am pregătit o astfel de fericire pentru că iubirea M-a îndemnat să fac acest lucru, care a fost și este elementul Meu primordial.... De nesfârșite ori această lume spirituală a existat în armonia și uniunea cea mai intimă a tuturor ființelor cu Mine, Creatorul și Susținătorul lor.... De nenumărate ori aceste ființe au fost aliniate cu Mine în voința și în iubirea lor.... Căci prima ființă creată, pe care Eu Însumi am evidențiat-o în toată perfecțiunea, Mi-a fost devotată în iubire profundă și a găsit o fericire nelimitată în crearea de ființe mereu noi pe care voința ei le-a chemat la existență folosind puterea de la Mine.... așa cum era și voința Mea, căci iubirea pe care acea ființă o simțea pentru Mine a avut ca rezultat aceeași voință dirijată și astfel nimic nu era dizarmonios în lumea spirituală, nu exista nimic care să contrazică voința Mea, era o lume a fericirii nelimitate, căci toate ființele erau pline de lumină și putere și puteau crea după propria lor voință.... care era și voința Mea atâta timp cât forța iubirii Mele pătrundea în toate creațiile Mele.... Dar această stare perfectă nu a durat.... Pentru că nu am legat ființa prin voința Mea, am dat fiecărei ființe individuale liberul arbitru ca semn al divinității sale.... Și acest liber arbitru a fost dat și primei ființe create.... Lucifer.... și el a abuzat de el.... Lucifer, prin liberul arbitru, putea totuși să dorească același lucru ca și Mine Însumi, și ar fi fost și ar fi rămas fericit pe termen nelimitat și veșnic.... Dar el a abuzat de libertatea voinței sale și a dirijat-o greșit, ceea ce a dus la o revoluție spirituală de o amploare pentru care voi, oamenii, nu puteți găsi nici un pic de înțelegere.... Dar voi, oamenii, sunteți produsul acestei foste revoluții spirituale.... Prima ființă creată, Lucifer, cu care am avut un contact constant prin intermediul Cuvântului, a posedat capacitatea de a gândi, ca toate ființele create, și, prin urmare, a fost, de asemenea, capabil să dea Cuvântului Meu un sens greșit.... El poseda liberul arbitru și, prin urmare, a fost, de asemenea, capabil să îi schimbe direcția sensului. A fost capabil să iasă din legea ordinii eterne și să stabilească concepte complet greșite și, astfel, să provoace confuzie mentală în sine, precum și în ființele care i s-au alăturat, ceea ce a avut consecințe extrem de grave.... Și a transferat, de asemenea, gândirea sa greșită ființelor care au apărut din voința sa cu ajutorul forței Mele.... A apărut o rebeliune generală împotriva Mea, ființele Mi s-au împotrivit, nu au mai acceptat iluminarea Mea de iubire fără rezistență și astfel au devenit slăbite și, de asemenea, fără lumină.... S-au răzvrătit împotriva legii ordinii eterne, gândurile lor au mers pe propriile lor căi.... Un haos incredibil a apărut în armata de spirite create inițial, care trebuiau acum să decidă cui voiau să aparțină.... ceea ce a dus apoi la apostazia a nenumărate ființe față de Mine. Cu toate acestea, Eu nu am împiedicat toate acestea, pentru că am văzut în ele doar o cale care ducea la o beatitudine și mai

mare decât am putut pregăti pentru ființele "create"... care, cu siguranță, emanau din Mine în toată perfecțiunea, dar care, cu toate acestea, nu au fost niciodată decât "operele" Mele.... Acum, după apostazia față de Mine, ele au avut ocazia să se întoarcă din nou ca "copii", ceea ce a depășit cu mult beatitudinea lor, deoarece numai voința liberă trebuie să determine întoarcerea la Mine ca "copil", dar atunci ființa este complet independentă de Mine, de puterea și de voința Mea, însă se va mișca în întregime în voința Mea, deoarece a intrat complet în voința Mea prin perfecțiunea sa.... Voi, oamenii, vă găsiți pe această cale de întoarcere la Mine atunci când pășiți pe Pământ și, dacă sunteți de bunăvoință, lumina iubirii Mele din eternitate poate străluci din nou prin voi și puteți redobândi toată această cunoaștere pe care o dețineți cândva, dar la care ați renunțat în mod voluntar.... Și nu cunosc o fericire mai mare decât să vă împărtășesc această cunoaștere, decât să vă ofer din nou și din nou marea Mea iubire și să vă schimb starea voastră de lipsă de lumină și de cunoaștere, pentru ca voi să fiți din nou ca în starea voastră inițială, pentru ca voi să atingeți din nou fericirea nelimitată, pentru ca voi să vă atingeți scopul și să vă întoarceți ca adevărați copii la Mine, Tatăl vostru din eternitate, a cărui iubire se aplică și se va aplica pentru totdeauna, pentru că voi ați ieșit odată din iubirea Lui...

Amin

Care este semnificația creației?

Cauza originii creației....

B.D. Nr. 7158

3. iulie 1958

Ceea ce a avut loc în împărăția spiritelor a fost cauza apariției creației, a întregului univers cu toate creațiile sale de natură spirituală și materială. Înainte de apariția acestor creații exista doar împărăția spirituală, era o lume de o fericire incomensurabilă în care ființele spirituale se bucurau de existența lor și puteau crea în posesia forței și a luminii, conform destinului lor. Iar această "creație" consta din nou în creații spirituale, în cunoașterea gândurilor și ideilor care curgeau către aceste ființe de la Dumnezeu și pe care ele le executau apoi într-o fericire incomensurabilă, deoarece aveau la dispoziție forța necesară pentru a face acest lucru și puteau, de asemenea, să-și folosească voința în mod liber. Iar starea de beatitudine a ființelor spirituale nu trebuia să se schimbe niciodată, ele nu trebuiau să se teamă de o limitare a puterii lor și nici de o reducere a luminii, atâta timp cât dragostea lor pentru Dumnezeu și Creatorul lor rămânea neschimbată și erau pătrunse de lumina divină a iubirii de la El.... Dar apoi a apărut starea în care o nouă viziune s-a deschis ființelor, în care din partea purtătorului de lumină Lucifer.... prima ființă creată...., Eterna Divinitate, pentru că nu era vizibilă, le-a fost prezentată ca îndoielnică.... în care el se prezenta ca fiind cel de la care proveneau toate ființele spirituale și care acum cerea și recunoașterea lor ca Dumnezeu și Creator.... Acum ființele erau prinse într-un conflict, căci iubirea lor era îndreptată spre Cel care le crease.... dar portretul lui Lucifer le încurca, ba chiar li se părea mai credibil, căci Lucifer strălucea în lumină și splendoare și nici nu puteau să vadă o ființă care să stea deasupra lui.... Doar lumina cunoașterii mai era încă în ei, potrivit căreia s-au îndoit și ei de reprezentarea lui Lucifer. Dar acum momentele de lumină au început să alterneze cu o tulburare liniștită, și cu cât ființa se abandona mai mult celei din urmă, cu atât mai lungi deveneau fazele de gândire întunecată, sau altfel: Gândurile se limpezeau și ființa își recunoștea cu cea mai mare ușurință adevărata origine. Iar Lucifer nu a mai fost în stare să tulbure cunoașterea acesteia.... Dar primii au ajuns curând sub controlul său și i s-au alăturat și au văzut în el pe Dumnezeu și Creatorul lor, pentru că s-au împotrivit momentelor pline de lumină care au apărut în repetate rânduri și în ei înainte de a avea loc căderea finală în abis. Puterea nedisimulată a lui Lucifer de la început a chemat la existență o armată nenumărată de ființe spirituale dintre cele mai fericite, iar din această abundență de creații ale sale a crescut în el o falsă conștiință de sine.... El nu mai vedea sursa din care își luase acea putere, ci vedea doar "dovezile" puterii care se revărsase prin el, iar pe acestea dorea să le posedate doar el, doar pentru el însuși, deși știa că ele aparțineau și Celui din a Cărui putere îi era permis să le extragă.... Cu toate acestea, el nu voia doar să le posedate, ci și să întunece lumina din aceste ființe care le dezvăluia cel mai clar originea.... Și astfel a reușit să cufunde ființele într-o discordie care, însă, le-a diminuat și fericirea și le-a inhibat activitatea creatoare.... până când, în cele din urmă, au decis în favoarea stăpânului lor și astfel atât ființele, cât și purtătorul de lumină și-au pierdut puterea și lumina și au căzut în întuneric.... Iar acest proces spiritual, care vă poate fi explicat vouă, oamenilor, doar în linii mari, a fost cauza apariției nesfârșitelor creații de natură spirituală și materială.... (3.7.1958) Aceste creații sunt doar lucruri spirituale transformate, apostate.... Prin această apostazie față de Dumnezeu, adică îndepărtarea nesfârșită de El, ea devenit tot mai dură în substanța sa cu cât cădea mai mult. Acest lucru trebuie înțeles în așa fel încât forța spirituală venită de la Dumnezeu, care o împinge la o activitate din ce în ce mai vie, nu a mai putut atinge această substanță spirituală, deoarece ea însăși i se împotriva; și astfel activitatea a încetat, mobilitatea, viața, s-a încremenit.... și ceea ce a rămas a fost o substanță complet împietrită, deși inițial emana forță de la Dumnezeu, totuși devenise complet ineficientă.... Cu toate acestea, iubirea și înțelepciunea lui Dumnezeu intenționase inițial un alt scop pentru ființele spirituale: O activitate neîncetată conform voinței Sale, care, însă, trebuia să fie în același timp și voința ființei. Ființele spirituale au acționat

contrar scopului lor, au vrut să își folosească puterea într-o voință nelegiuită, dar nu mai puteau face acest lucru, deoarece se lipsiseră de puterea lor prin apostazia lor. Acum, dragostea lui Dumnezeu a pus din nou stăpânire pe cele spirituale complet împietrite, care nu se mai recunoșteau pe ele însele, care erau doar un conglomerat de substanțe spirituale opuse lui Dumnezeu. Puterea iubirii Sale a îndepărtat aceste substanțe și a lăsat să se nască din ele cele mai versatile lucrări ale creației.... Astfel, El a remodelat, ca să zicem așa, forța emanată cândva de El, a dat fiecărei lucrări individuale de creație scopul său, care acum se împlinea și în legea constrângerii, astfel încât substanța spirituală dizolvată era acum forțată să intre în activitate, dar fără conștiința egoului pe care o posedase anterior ca ființă spirituală. Prin urmare, creațiile nu sunt, în esență, nimic altceva decât ceea ce a provenit inițial de la Dumnezeu ca ființă, doar că într-o stare complet schimbată în ceea ce privește perfecțiunea sa.... Căci toate creațiile sunt sau conțin doar substanțe spirituale imperfecte care se află pe calea întoarcerii la Dumnezeu. Ființele spirituale perfecte nu au avut nevoie de creații materiale, ci doar și-au scos din ele însele ideile și gândurile, dar acestea erau din nou doar produse spirituale ale voinței și gândirii lor și ale forței lor nelimitate. Era o lume în care se mișca doar perfecțiunea. Nu existau defecte, limitări și neajunsuri în ea.... Pentru că acestea au apărut doar atunci când universul a fost umplut cu ființe de tip Dumnezeu-apostat.... ca niște învelișuri spirituale imperfecte necesare în care acesta era obligat să funcționeze. Oriunde există forme, spiritele imperfecte sunt și ele legate în ele, și cu cât aceste forme sunt mai solide, cu atât mai împietrit și mai opus lui Dumnezeu este spiritualul legat în ele. Dar chiar și forma însăși.... materia.... este formată din astfel de substanțe imperfecte care sunt ținute împreună doar de puterea iubirii lui Dumnezeu pentru a servi unui singur scop: Ca purtătoare de entități spirituale care să le ajute să se înalțe. Forța divină a iubirii învăluie toate aceste substanțe spirituale, dar nu le afectează neapărat în măsura în care rupe violent rezistența.... Lucrarea de creație trebuie cu siguranță să desfășoare o anumită activitate în conformitate cu voința lui Dumnezeu, dar substanța spirituală din ea nu este forțată să se întoarcă spre Dumnezeu. Și de aceea se poate întâmpla de asemenea ca ființa spirituală, care aparține unei ființe primordiale, să parcurgă întregul parcurs prin lucrările creației până la ultima întrupare ca ființă umană și totuși să nu fi renunțat încă la rezistența față de Dumnezeu, deoarece acest lucru trebuie realizat prin voința sa liberă, care poate la fel de bine să se întoarcă din nou către stăpânul întunericului. Dar activitatea constantă în legea constrângerii aduce de obicei o slăbire a rezistenței împotriva lui Dumnezeu, deoarece ființa simte deja o anumită bunăstare cu cea mai mică activitate proprie, deoarece o expresie a forței corespunde ființei sale primordiale. Nenumăratele lumi înstelate, toate creațiile din ele, sunt rezultatul acelei foste apostazii în împărăția spiritelor. Ele vor exista încă pentru eternități, noi creații vor apărea mereu pentru a permite calea de întoarcere la Dumnezeu pentru toți cei care au căzut cândva. Vor trece veacuri până când lucrarea de întoarcere va fi îndeplinită, până când chiar și ultima substanță spirituală împietrită va fi dizolvată și va putea porni pe calea întoarcerii.... Dar într-o zi toate aceste creații se vor fi spiritualizat, într-o zi va exista din nou o singură "lume spirituală", unde toate ființele spirituale vor fi active în aceeași voință cu Dumnezeu și incomparabil de fericite.... Într-o zi, Dumnezeu va fi atins scopul de a avea în jurul său nu doar "creaturi", ci și "copii", cărora le poate pregăti cele mai înalte fericiri, deoarece iubirea sa infinită îl îndeamnă la o fericire constantă și nu-l va lăsa să se odihnească până când nu-și va atinge scopul....

Amin

Procesul de întoarcere....

B.D. Nr. 8564

20. iulie 1963

Nimic nu poate fi pierdut veșnic care a apărut odată din Mine și din puterea Mea.... Rămâne în existență pentru că este nepieritor și, de asemenea, se întoarce inevitabil la Mine ca sursă de putere din eternitate, pentru că acest lucru este întemeiat în legea ordinii Mele veșnice. Dar ființa care a luat naștere din Mine ca ființă perfectă, divină, s-ar putea transforma în opusul ei în liberul arbitru, ar putea renunța la perfecțiunea sa și să se modeleze într-o ființă antidivină.... Și a făcut acest lucru și nu a fost împiedicată de Mine, pentru că Eu urmăream un plan, pentru că Mi-am stabilit un scop pentru toate ființele "create": Ca ele să devină "copiii" Mei, pe care Eu Însuși nu i-am putut "crea", ci care

trebuiau să se modeleze în acest sens prin liberul arbitru.... Și astfel, nu am împiedicat apostazia lor față de Mine, ci am pregătit un proces de întoarcere pentru toate ființele căzute cândva: Am remodelat forța pe care am radiat-o cândva ca ființe în opere de creație de toate felurile.... Am dizolvat ființele în nenumărate particule, prin care au fost însuflețite și operele de creație și astfel forța a devenit acum activă în voința Mea.... adică fiecare operă de creație și-a îndeplinit sarcina care i-a fost atribuită conform legii naturale, căci Eu nu am permis ca nimic să se nască fără sens și scop.... Fiecare lucrare a creației își avea scopul ei și astfel iubirea, înțelepciunea și puterea Mea au dat naștere unei lumi pământești care conținea toate acele particule de suflet căzute care acum se maturizau încet în sus, pentru că într-o zi urmau să se reunească din nou ca ființe individuale, pentru că într-o zi urmau să se întreprinde din nou în ființa umană ca spirit primordial căzut cândva, pentru ca apoi să treacă testul final al voinței: Să se întoarcă de bunăvoie la Mine, așa cum el se îndepărtase de bunăvoie de Mine.... Iar acest curs nesfârșit de lung al dezvoltării ascendente înseamnă acum pentru ființa primordială, dizolvată în particule, un curs de slujire.... în contrast cu căderea, care a avut ca motiv aroganța și imperiozitatea ființei.... Întoarcerea nu poate avea loc decât pe calea slujirii neîncetate, care se petrece acum în stare de constrângere, până când ființa în stare de ființă umană va sluji în mod voluntar, mânăta de iubire.... care garantează apoi și perfecțiunea sigură pe acest Pământ. Este o cale infinit de lungă pe care ființa căzută de odinioară trebuie să o parcurgă până când poate lua decizia finală în starea de libertate a voinței ca ființă umană.... Iar această cale este atât de cumplit de chinuitoare încât ființei umane i se ia amintirea, pentru că se presupune că ea trebuie să decidă liber, iar cunoașterea chinurilor și suferințelor stării legate ar face-o lipsită de libertate în voința și gândirea sa ca ființă umană.... Pentru că frica ar împinge-o să ia decizia corectă, dar aceasta ar fi complet lipsită de valoare pentru suflet și perfecțiunea sa.... Ființa umană ar trebui să slujească liber din iubire și să ajungă la maturitate, iar în acest scop își croiește drumul pe Pământ.... Pentru că ființa umană este spiritul primordial căzut cândva, căruia i se deschid toate posibilitățile prin iubirea Mea nesfârșită pentru a redeveni ceea ce a fost la început: O ființă care se află în cea mai înaltă perfecțiune, dar care a atins acum perfecțiunea în liberul arbitru însuși, pe care Eu nu i-am putut-o da și care a devenit acum "opera creată" după chipul Meu, "copilul Meu".... Acesta este scopul pe care Mi l-am stabilit încă de la început, care a necesitat o cale nesfârșită de dezvoltare și care trebuie înțeles ca "planul Meu de mântuire din eternitate".... Și astfel, voi, oamenii, știți că sunteți acea ființă spirituală decăzută care este pe cale să atingă țelul care constă în unirea cu Mine în liberul arbitru, ceea ce înseamnă din nou că trebuie să vă transformați în iubire pentru a vă putea uni cu Mine ca Iubire eternă.... Știți acum că existența voastră nu a început doar ca ființă umană, ci că existați deja de o veșnicie.... Știți că nu ați ieșit din Mine într-o stare care nu poate fi numită perfectă, deoarece, ca ființă umană, aveți slăbiciuni și defecte, nu sunteți creaturi perfecte și, prin urmare, nu ați fi putut ieși niciodată din Mine în această stare, Eu, Care nu pot crea decât perfecțiune.... Iar această cunoaștere ar trebui să vă facă să gândiți și să vă conduca, de asemenea, la cunoașterea faptului că viața voastră pământească trebuie să aibă și un scop: Să vă întoarceți la perfecțiunea în care vă aflați inițial și pe care ați predat-o de bunăvoie.... Și astfel veți ști și despre sarcina voastră, care constă în a vă transforma în iubire, care este elementul vostru primordial, căci sunteți la fel ca Mine în substanța voastră primordială.... Deși voi, ca ființe umane, sunteți încă departe de perfecțiune, sunteți și veți rămâne creaturi divine care nu pot pieri niciodată și de a căror perfecțiune Mă voi îngriji mereu, pe care nu le voi lăsa niciodată să cadă și care, într-o zi, vor ajunge cu siguranță la scopul final: Să fie și să rămână intim unite cu Mine pentru eternitate.... Faptul că voi, în calitate de ființe umane, știți prea puțin despre aceasta se datorează doar gradului vostru slab de iubire, altfel ați fi în plină cunoaștere, dar atunci ați fi (sunteți!) deja aproape de perfecțiunea voastră. Dar cunoașterea despre aceasta vă vine de la Mine, dacă doar sunteți dispuși să o acceptați.... dacă doar doriți să știți ceva despre corelațiile care vă privesc pe voi înșivă, pe Dumnezeu și Creatorul vostru din eternitate și întreaga creație.... Atunci veți fi cu adevărat învățați despre aceasta în tot adevărul, iar acum veți parcurge și voi în mod conștient calea voastră pământească cu scopul unirii finale cu Mine.... Veți atinge perfecțiunea și o viață de fericire care va dura pentru totdeauna....

Amin

Spiritele căzute au avut nevoie de un timp infinit de lung pentru dezvoltarea lor ascendentă, iar creațiile Mele individuale au avut nevoie, de asemenea, de un timp infinit de lung, care, ca să spunem așa, trebuiau să se dezvolte și ele cu spiritele legate în ele pentru a putea conține spirite tot mai mature. Din nou și din nou au fost create noi forme și din nou și din nou un scop a fost atribuit acestor forme. Astfel, creația terestră nu a luat naștere într-o clipă, ci au trecut perioade de timp infinit de lungi până când spiritualul, în toate gradele de maturitate, a găsit forma exterioară necesară pentru el, deoarece maturitatea mereu în creștere a necesitat, de asemenea, din nou și din nou, noi creații care să-l poată găzdui. Dar atâta timp cât substanța spirituală trăia în legea constrângerii, activitatea Mea creatoare a însemnat crearea Pământului ca stație de maturizare pentru substanța spirituală profund decăzută, care urma să atingă în el o maturitate care să redea substanței spirituale legate liberul arbitru de care abuzase cândva....

Dar acum trebuia creată și o formă exterioară pentru această substanță spirituală maturizată, pentru ca ea să poată testa din nou liberul arbitru în această formă.... Această operă de creație a fost omul, care se deosebea de toate celelalte creații apărute anterior prin faptul că, pe lângă liberul arbitru, era înzestrat și cu intelect și rațiune.... cu capacitatea de a gândi, cu conștiința de sine și cu capacitatea de a comunica cu semenii săi prin intermediul limbajului, deoarece conviețuirea a oferit condițiile necesare pentru testarea voinței. Forma exterioară a ființei umane era deja prezentă în ultimele stadii în stare de constrângere și era destinată să primească nenumărate substanțe sufletești mature, însă aceste ființe vii acționau încă în stare de constrângere, așa cum cere legea naturală, și, prin urmare, nu erau responsabile pentru acțiunile lor. Ele nu erau capabile să gândească decât într-o foarte mică măsură, însă, în calitate de rezervor pentru substanțele spirituale care s-au maturizat într-un timp infinit de lung de dezvoltare, ele erau, de asemenea, opere de creație pe care înțelepciunea și iubirea Mea le-au modelat pentru aceste substanțe spirituale. Cu toate acestea, doar acele ființe vii care posedă liberul arbitru, intelectul și conștiința de sine trebuiau să fie considerate ființe umane....

Și abia acum a început planul de spiritualizare a acestor creaturi.... care acum cerea ca aceste ființe.... oamenii.... care au fost instruiți de Mine.... trebuiau să-și folosească capacitatea de gândire, intelectul și liberul arbitru în conformitate cu instrucțiunile Mele și care, în virtutea liberului lor arbitru, erau acum capabili să trăiască și să creeze pe Pământ.... care puteau să se transforme în dumnezei, dar care puteau, de asemenea, să acționeze complet împotriva instrucțiunilor Mele și a voinței Mele și să se întoarcă în abisul din care se înălțaseră.... Eu l-am creat pe om.... Am dat ființei spirituale, care atinsese un anumit grad de maturitate, o formă exterioară care corespundea din nou înțelepciunii și iubirii Mele și, de asemenea, sarcinii pe care ființa umană trebuia să o îndeplinească acum.... Forma exterioară a devenit o ființă vie doar atunci când substanța spirituală și-a stabilit reședința în ea - compoziția nenumăratelor particule care acum dădeau viață formei ca "suflet". Căci spiritualul este o putere activă în mod constant și, cu siguranță, a fost legat în timpul etapelor preliminare, în cursul nesfârșit de lung al dezvoltării, și incapabil de o activitate neîngrădită; dar în ultima formă exterioară, în ființa umană, poate deveni din nou activ. Ea își poate desfășura propria forță și o poate spori fără restricții prin unirea cu Mine..... Forța Mea a fost pusă la dispoziția primelor ființe umane fără măsură; ele au fost echipate într-un mod neobișnuit, deoarece viața lor de încercare pe Pământ era menită să aibă ca rezultat lepădarea învelișului lor pământesc ca fiind complet spiritualizate și întoarcerea din nou în casa Tatălui lor ca adevărați copii.... Dar trebuia să li se supună testul voinței, pe care Eu îl cer de la fiecare ființă creată; trecerea acestui test de către primii oameni ar fi permis cu ușurință tuturor oamenilor care au urmat să atingă scopul final.... (1.11.1953) Prin primele ființe umane am creat ființe pentru Mine Însumi care, în ciuda inadecvării lor.... adică a lipsei lor de perfecțiune ca urmare a apostaziei față de Mine....., au fost totuși capabile să ajungă să Mă cunoască pe Mine Însumi, care s-au recunoscut pe ele însele ca ființe.... care, prin urmare, au fost capabile să recunoască și să îndeplinească voința Mea prin capacitatea lor de a gândi și prin voința lor liberă.... Îmi creasem ființe cărora Mă puteam face înțeles, în ciuda distanței lor față de Mine, care puteau să audă Cuvântul Meu și să lase ca acesta să aibă un efect asupra lor, ceea ce era anterior imposibil în starea de voință

legată.... Astfel, ființa umană a fost prima operă pământească a creației care purta în sine un spirit primordial căzut și care trebuia acum să ajute acest spirit primordial să se întoarcă la starea sa inițială pentru a putea crea și lucra din nou ca ființă spirituală liberă în uniune eternă cu Mine.... Aceasta a fost sarcina primei ființe umane create și rămâne sarcina tuturor ființelor umane până la sfârșit, până la spiritualizarea completă a tot ceea ce a căzut.... A fost un test de voință nu prea dificil pe care primul om a trebuit să-l treacă.... Dar pentru acest test trebuia să i se acorde și adversarului Meu dreptul de a-l influența.... Iar omul a cedat acestei influențe.... El a devenit apostat față de Mine a doua oară, și aceasta a fost prima cădere în păcat pe acest Pământ.... cădere în păcat despre care omenirea are cunoștință, chiar dacă nu știe nimic despre apostazia anterioară a spiritualului față de Mine.... Dar acest lucru nu face decât să explice totul.... Căci primul om nu ar fi putut cădea dacă ar fi fost prima operă esențială a creației de la Mine, care ar fi trebuit să fie în deplinătatea puterii și a luminii, deoarece numai perfecțiunea poate ieși din Mine. Căci atunci nicio forță opusă nu ar fi putut avea efect asupra lui. Dar motivul căderii sale se găsește în apostazia spiritelor și, prin urmare, în sufletul ființei umane care nu era încă pe deplin maturizat, care putea să se dovedească pe sine, dar nu trebuia să se dovedească pe sine.... Omul avea totuși intelect și voință liberă și, prin urmare, trebuia să poarte și responsabilitatea pentru sufletul său.... Și, prin urmare, omul trebuia să ispășească vina sa.... Adversarul Meu și-a păstrat puterea asupra spiritului întrupat ca ființă umană, iar pentru fiecare ființă umană acest lucru înseamnă un curs laborios al vieții pământești asociat cu lupta și suferința cu scopul de a scăpa de controlul său.... un scop pe care ființa umană îl poate atinge și ea, deoarece Iisus Hristos a venit în ajutorul rasei umane slăbite de căderea lui Adam în păcat, și astfel răscumpărarea este garantată pentru oricine îl recunoaște ca Fiul al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii și îl urmează de bunăvoie.... Prima ființă umană ar fi putut construi podul pe care toți urmașii săi ar fi putut ajunge apoi la Mine.... dar, deoarece a căzut, omenirea a trebuit să rămână în robia lui Satana pentru o lungă perioadă de timp până la venirea Răscumpărătorului, până când Iisus Hristos a coborât pe Pământ pentru a construi acum un pod către împărăția spirituală prin suferința și moartea Sa.... prin moartea Sa pe cruce.... (2.11.1953) Decizia de voință, care a fost luată de prima ființă creată de Mine.... de către Lucifer.... nu trebuia în niciun caz să fie privită ca o poruncă, ci mai degrabă, a fost în întregime la latitudinea ființei de a-și îndrepta voința într-o direcție, iar direcția voinței sale s-a bazat exclusiv pe dorința sa de putere și de stăpânire exclusivă. Era foarte conștientă de faptul că a ieșit din Mine, dar se credea capabilă să conducă singură, deoarece nu Mă vedea pe Mine.... Mă recunoștea ca fiind originea sa, dar nu dorea să Mă recunoască.... Și nu Eu am plasat această voință în ființă, ci ființa însăși a schimbat astfel voința liberă pe care i-am dat-o Eu.... Aceasta a fost diferența dintre prima cădere a lui Lucifer și căderea în păcat a primei ființe umane.... căci aceasta din urmă purta încă în sine voința greșită și de aceea i-am dat o poruncă pe care nu trebuia să o încalce.... o poruncă pe care ar fi putut să o respecte cu ușurință dacă nu ar fi fost influențat de spiritul opus, care a avut, prin urmare, o influență puternică asupra ființei umane pentru că, în fond, era încă partea lui.... pentru că nu își recăpătase încă perfecțiunea care făcea imposibilă o cădere. O ființă umană perfect creată nu ar fi putut cădea, adică nu ar fi putut încălca această poruncă, pentru că spiritul desăvârșit din ființa umană l-ar fi reținut de la orice activitate potrivnică lui Dumnezeu.... Cu toate acestea, crearea ființei umane a fost doar rezultatul căderii lui Lucifer și a urmașilor săi, altfel, cu adevărat, nu ar fi fost nevoie să dau substanței spirituale chemate la viață de către Mine forme exterioare ca acoperire. Dar forma ființei umane conținea substanța spirituală căzută și, astfel, ființa umană Adam era deja împovărată de acest păcat trecut, pe care, totuși, l-ar fi putut respinge dacă ar fi ascultat de porunca Mea.... Ar fi fost posibil ca el să răscumpere datoria moștenită.... căderea sa a întârziat la nesfârșit întoarcerea ființei spirituale căzute din nou la Mine, însă a devenit posibilă prin lucrarea de răscumpărare a omului Iisus, Care, fără o poruncă din partea Mea, a făcut ceea ce trebuia să facă omul Adam.... să intre complet în voința Mea și, printr-o viață de iubire, să se unească din nou cu Mine pe Pământ și să ajungă la posesia deplină a puterii și a luminii....

Amin

Trebuie să apară în voi mereu întrebări la care ați vrea să primiți răspuns, atunci vă pot lumina de îndată ce intrați în contact cu Mine, de îndată ce ascultați ceea ce vă spun după o rugăciune sinceră.... considerând gândurile voastre care apar acum ca fiind răspunsul Meu, dacă nu vă sunt adresate direct de Mine prin vocea spiritului. Dorința voastră și chemarea Mea vă asigură și gândirea corectă.... dar fără Mine nu veți sta în adevăr, fără Mine strădania voastră pentru iluminare este zadarnică, pentru că fără Mine sunteți umpluți doar cu material de gândire eronat pe care forțele de jos vi-l pot transmite.... tocmai pentru că Mă excludeți pe Mine, Care sunt Cel ce dăruiește adevărul....

Așa că lăsați-Mă să vă spun următorul lucru: Iluminarea poate veni la voi doar sub formă de imagini atâta timp cât nu sunteți perfecți.... Niciodată nu veți putea înțelege profunzimile infinite ale înțelepciunii divine, nu veți înțelege niciodată motivele domniei și activității Mele, deoarece imperfecțiunea voastră semnifică, de asemenea, o putere insuficientă de cunoaștere și, astfel, nu veți putea găsi o explicație în virtutea intelectului vostru.... care, totuși, poate ajunge la voi într-o clipă, de îndată ce lumina iubirii Mele vă inundă în împărăția spirituală. Pe Pământ trebuie să primiți clarificări în imagini, procesele care au avut loc în creația Mea nu pot fi descrise decât în funcție de capacitatea voastră de înțelegere.... și astfel, procesele spirituale din inimile primilor oameni nu pot fi făcute înțelese pentru voi decât prin intermediul proceselor pământești, care însă nu sunt în sine decât o slabă comparație.... tocmai pentru că voi înșivă sunteți încă slabi spiritual....

Voi, oamenii, sunteți legați de legile naturale, căci libertatea deplină pe care v-ați pierdut-o prin apostazia voastră anterioară trebuie să o dobândiți din nou prin viața voastră pământească.... Am impus o limitare a voinței primilor oameni pentru că am vrut ca ei să recunoască pentru prima dată că sunt supuși unei puteri și că, prin urmare, trebuie să se supună de bună voie acestei puteri.... pentru a li se acorda acum libertatea finală. Odată nu au vrut să Mă recunoască, și acesta a fost primul păcat, răzvrătirea împotriva Mea, de la Care se îndepărtaseră.... Numai recunoașterea în liberul arbitru ar putea anula din nou acest prim păcat. Și am vrut să obțin această recunoaștere a Mea atunci când am adus întreaga creație la existență. De aceea, primele ființe umane au fost echipate în așa fel încât au fost într-adevăr capabile să Mă recunoască, dar nu au fost forțate să o facă.... Și, prin urmare, voința liberă trebuia să decidă, care urma să fie testată din nou într-o "ispită".... (5/28/1954). Ochii oamenilor trebuiau să fie îndreptați spre ceva ce doreau, iar o interdicție și o ispită în același timp trebuiau să-i determine să ia o decizie de voință.... dar se înțelege că momeala era legată de o promisiune la care acum trebuiau să reziste.... Interdicția și ademenirea proveneau din două părți.... pentru că era vorba de întoarcerea celui căzut la Mine și de rămânerea cu adversarul Meu, de atingerea țelului celui creat de Mine sau de o nouă recidivă în adânc.... Și, în consecință, a trebuit să fie pusă și dorința în ființa umană și să i se ofere posibilitatea de a satisface această dorință.... sau de a o depăși de dragul unui scop mult mai înalt: (pentru) fericirea eternă cu Mine, care depășește de o mie de ori această împlinire pământească a dorinței.

Deoarece recuperarea ființelor spirituale apostaziate a fost o luptă între Mine și adversarul Meu, acesta din urmă trebuia să aibă și el posibilitatea de a influența voința acelor ființe..... doar că a simulat bunuri false și o fericire falsă pentru ca oamenii să piardă adevărata fericire, o viață fericită în eternitate.... Știam despre această ispită și de aceea am dat primilor oameni o poruncă cu avertizare simultană de moarte veșnică.... Și acest avertisment ar fi trebuit să fie suficient pentru a înăbuși orice dorință în oameni pentru a nu-și pierde viața.... și adversarul Meu i-a convins de contrariul avertismentului Meu.... el le-a promis viața.... dar ei M-au recunoscut ca fiind Puterea supremă și totuși au urmat minciuna.... și astfel au adus moartea în lume....

Dar ce a făcut ca dorința lor să fie atât de puternică încât au cedat în fața ei?... Ei au trăit o viață fericită în paradis, erau stăpânii tuturor lucrurilor create; Totul era supus voinței lor și se simțeau fericiți în deplinătatea forței și a puterii. Iubirea sinceră a unit și ființele umane create pentru prima dată și, în virtutea acestei iubiri, ele ar fi putut să se elibereze din robia adversarului Meu. Și atâta timp cât această iubire era îndreptată spre Mine și spre partener, nu exista niciun pericol de eșec în testul

voinței. Dar adversarul Meu a știut cum să deturneze această iubire.... a transformat-o în iubire de sine, oferindu-le promisiuni false și astfel a aprins în ei dorința de a-și procura ei înșiși fericiri.... Iubirea lor a devenit o dorință, o iubire egoistă și josnică, și astfel s-au predat din nou controlului celui de care trebuiau să se elibereze și puteau face acest lucru dacă ar fi pus porunca Mea mai presus de dorința lor.

Înțelegeți acest lucru, oameni buni.... nu venise încă timpul când am vrut să binecuvânteț primul cuplu uman.... De aceea a devenit păcătos.... căci nimic nu este păcătos care se adaptează la planul Meu de creație, nimic nu poate fi păcătos care se întâmplă în ordine legală.... și niciodată procesul de procreare nu poate fi contrar ordinii rânduite de Dumnezeu. Totuși, satisfacerea simțurilor fără voința de a da naștere la viață nu este un act de iubire, care este divină, ci o iubire de sine aprinsă de adversarul Meu, care trage ființa umană în jos și o împinge cu totul în puterea sa....

Primele ființe umane au căzut pradă acestei false iubiri, iar această falsă iubire a fost păcatul care ne-a amintit din nou de păcatul original al îngâmării de sine.... care nu voia să se dăruiască, ci să posede totul și care era proprietatea ereditară a producătorului său.... dar care nu are nimic în comun cu iubirea divină.... (29.5.1954). Iubirea divină se odihnește ca o scânteie în inimile voastre și se poate aprinde în cele mai înalte vâlvătai. Dar scopul adversarului Meu a fost și este să pervertească această iubire, și a reușit. Purul, divinul a fost pângărit și schimbat într-o iubire de sine care nu mai merită termenul de "iubire" și care poate fi numită doar râvnă, egoism și iubire de sine și care este, de asemenea, capabilă de tot ceea ce adversarul Meu cere de la voi.... Și astfel, actul procreației a devenit, de asemenea, un mijloc pentru adversarul Meu de a câștiga nenumărate suflete, ceea ce nu ar fi fost niciodată posibil dacă ar fi avut loc sub binecuvântarea Mea.... unde iubirea divină de a dăru și de a face fericit ar trebui să cunoască punctul culminant în apariția unei noi vieți.... Căderea a constat, așadar, în renunțarea la iubirea divină pură în favoarea iubirii egoiste impure.... Scânteia lui Dumnezeu din om a fost stinsă de influența satanică și în locul ei s-a aprins un foc căruia i-a căzut victimă tot ce era nobil și pur.... Simțurile au fost stârnite și împinse la poftă maximă, care nu mai corespundea actului Meu de creație.... dar libertatea de voință a adversarului Meu și, de asemenea, a creaturilor Mele nu a fost împiedicată, deoarece încă mai stă în voința fiecărei ființe umane în parte să reziste acestei tentații a Satanei.

Căderea omului, deci, nu a fost actul procreării, ci iubirea perversă și păcătoasă inspirată de Satana și aprinsă în voința liberă.... Un act de creație care a fost fericit în sens divin a fost redus la un joc de spirite necurate.... Adversarului Meu i s-a permis accesul la un act în care Eu Însumi am vrut să fiu cu oamenii cu binecuvântarea Mea pentru a întări în ei iubirea pură, divină, pentru ca aceasta să se reverse și în ființele născute acum și astfel ar fi apărut o rasă umană care ar fi regăsit drumul spre Mine în lumina tot mai strălucitoare a iubirii, fără suferință și chinuri, care s-ar fi răscumpărat în scurt timp prin iubire, pentru că trebuia să Mă recunoască pe Mine Însumi acolo unde iubirea strălucește....

Primii oameni ar fi fost capabili să treacă acest test al voinței.... dar, întrucât m-am luptat cu adversarul Meu pentru sufletele oamenilor, nu l-am putut împiedica să folosească mijloace pentru a-și asigura victoria. Căci era vorba de întoarcerea creațiilor Mele vii în deplină libertate de voință.... care, totuși, au eșuat și au provocat o soartă întregii rase umane din care nu a redevenit ea însăși liberă.... până când o ființă umană, în pură iubire divină, a realizat lucrarea.... care a ispășit pentru întreaga umanitate și i-a deschis din nou calea spre înalt....

Pentru că iubirea este victorioasă, și iubirea nu se va odihni până când ultimul care s-a îndepărtat de Mine nu va găsi drumul înapoi la Mine....

Amin

Ce misiune a avut Iisus Hristos?

"Și Cuvântul s-a făcut trup...."

B.D. Nr. 8141

3. aprilie 1962

❖ ❖ "Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi...." Eu Însuși, Cuvântul etern, am coborât pe Pământ și am luat trup.... A fost un act de iubire și de milă extrem de mare faptul că M-am simțit îndemnat să iau legătura cu oamenii care se distanțaseră la nesfârșit de Mine, care nu mai erau în stare să audă vocea Mea, care nu mai erau în stare să audă Cuvântul Meu în ei înșiși, care nu mai aveau nici un fel de legătură cu Cuvântul din eternitate.... Ei înșiși au provocat această mare distanță față de Mine și niciodată nu ar mai fi fost posibil ca ei înșiși să ridice această mare distanță față de Mine prin propriile lor forțe, niciodată nu ar mai fi fost posibil ca ei să audă Cuvântul Meu așa cum a fost la început, când am fost capabil să comunic cu toate creațiile Mele chemate la viață de Mine prin Cuvânt.... Iată de ce iubirea Mea însăși a umplut distanța imensă.... Eu Însuși am venit pe Pământ și am luat trup și acum am căutat să intru în contact cu creaturile Mele pentru a Mă adresa din nou lor și pentru a le construi o punte care să le conducă înapoi la Mine în împărăția luminii și a fericirii.... Eu Însuși sunt Cuvântul din eternitate, dar nu aș fi putut, evident, să Mă adresez de Sus unei ființe umane pentru a nu o constrânge, ea care, în calitate de creație liberă, își luase odinioară originea din Mine. Ei trebuiau să pășească pe podul către Mine în toată libertatea voinței, iar Eu nu puteam realiza acest lucru decât prin adresarea Mea care, totuși, nu avea voie să sune neobișnuit, ci suna ca un cuvânt rostit de la persoană la persoană. Și de aceea am preluat trupul.... Am luat învelișul uman al lui Iisus și acum M-am adresat oamenilor în el.... Dar era Cuvântul Meu cel care le răsuna acum, și prin acest Cuvânt am putut să le arăt oamenilor calea, am putut să-i instruiesc și să le fac cunoscută voința Mea, am putut să le vestesc Evanghelia, învățătura divină a iubirii, care era menită să le readucă sufletele în starea în care fiecare să poată auzi Cuvântul Meu în sine, dacă aceasta era voința lui serioasă.... Dar mai întâi oamenii trebuiau să fie răscumpărați de păcat și de moarte, mai întâi trebuia să fie răscumpărată fosta vină a păcatului de apostazie față de Mine, pentru ca legătura cu Mine să poată fi apoi încununată cu "revărsarea spiritului Meu".... pentru ca ființa umană însăși să poată auzi din nou vocea Mea în sine, așa cum a fost la început.... "Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi...." Cât de puțini oameni înțeleg semnificația acestor cuvinte; Cuvântul Etern Însuși a coborât pe Pământ, pentru că omenirea era în cea mai mare suferință, nu știa nimic despre starea ei mizerabilă, despre lipsa de lumină, despre întunericul spiritual în care umbla.... A stat complet departe de Mine și nu a făcut nimic pentru a reduce această distanță imensă față de Mine. Iar oamenii pot fi ajutați doar prin învățături care corespund adevărului.... Ei trebuiau să învețe despre voința Dumnezeuului și Creatorului lor, iar această voință trebuia să le fie vestită de către Mine Însuși.... Eu Însuși a trebuit să Mă adresez lor și nu am putut să o fac decât prin intermediul unei ființe umane.... Astfel M-am întrupat în această ființă umană și numai așa a fost posibil să instruiesc oamenii în tot adevărul, să le atrag atenția asupra modului lor greșit de viață, să îi informez despre voința Mea și să le exemplific viața pe care ar trebui să o ducă ei înșiși pentru a ieși din nou din întunericul lor spiritual, pentru a urma calea pe care le-am arătat-o oamenilor, astfel încât să poată obține din nou viața veșnică. Căci ei au fost influențați de adversarul Meu, care i-a convins în mod constant să ducă un mod de viață lipsit de iubire (3.4.1962), în care atunci erau și rămâneau neputincioși și nu reușeau să obțină nimic pentru ascensiunea lor. Eu Însuși le-am dat dovada că dragostea are un efect la fel de puternic. Am vindecat bolnavi și am făcut și alte minuni pe care numai puterea iubirii le putea aduce.... De asemenea, i-am informat despre consecințele unui mod de viață lipsit de iubire.... Pentru că mai întâi a trebuit să le explic oamenilor de ce se aflau în suferință fizică și spirituală.... A trebuit să-i informez că starea lor umană nu poate fi numită fericită și ce ar trebui să facă pentru a atinge beatitudinea.... Și trebuiau să audă toate acestea din gura lui Dumnezeu.... Ei trebuiau să poată auzi Cuvântul Meu, și astfel

Cuvântul Însuși a coborât pe Pământ și a luat trup.... În starea primordială, Cuvântul răsuna în fiecare ființă și era cauza unei fericiri incomensurabile.... Și ființele însele au renunțat la această fericire pentru că s-au îndepărtat în mod voluntar de Mine și, astfel, nu au mai putut nici să audă Cuvântul Meu, pentru că acest Cuvânt era o iluminare directă a iubirii din partea Mea, pe care ființele, însă, o respingeau acum. Dificultățile copleșitoare ale oamenilor de pe Pământ au determinat dragostea și mila Mea să Mă apropie de ei și să-i întâlnească în Cuvânt, în ciuda rezistenței lor.... Și oricine care a aprins în sine doar o scânteie de iubire, de asemenea, M-a recunoscut și a acceptat Cuvântul Meu.... De asemenea, el a recunoscut divinitatea în Mine și M-a urmat.... Dar, în cea mai mare parte, ei au văzut în Mine doar ființa umană și astfel au apreciat Cuvântul Meu doar ca pe cel al unei ființe umane.... Eram în mijlocul lor și ei nu M-au recunoscut.... Cu toate acestea, am reușit să proclam Evanghelia iubirii, am reușit să prezint mereu și mereu oamenilor învățătura divină a iubirii și am reușit să Îmi formeze ucenicii și apoi să îi trimit în lume cu misiunea de a proclama Evanghelia Mea și de a mărturisi despre Mine Însuși.... Cuvântul Însuși venise pe Pământ și se întrupase pentru binecuvântarea omenirii.... Și ori de câte ori răsună Cuvântul Meu, iubirea și mila Mea infinită se apleacă spre umanitate și își iradiază iubirea în inimile oamenilor, care acceptă de bunăvoie Cuvântul Meu, care îl ascultă și îl recunosc ca fiind vocea Tatălui lor și care Îmi sunt recunoscători pentru marele dar al harului.... Căci Eu Însuși sunt Cuvântul din veșnicie și oricine Mă ascultă intră în cel mai apropiat contact cu Mine Însuși și își va atinge și el scopul final pe acest Pământ, va găsi unirea deplină cu Mine, Dumnezeu și Tatăl său, la Care s-a întors în sfârșit și va fi veșnic fericit....

Amin

Ispășirea vinovăției prin Hristos....

B.D. Nr. 6513
30. martie 1956

Să iau asupra Mea suferința omenirii a fost nespuse de greu.... Nu a existat nici o faptă rea care să nu-și producă efectul asupra oamenilor și ar fi trebuit să suferiți incomensurabil, dacă ar fi trebuit să suportați voi înșivă toate păcatele care au cântărit asupra voastră. Iar păcatul fostei voastre răzvrătiri împotriva lui Dumnezeu era atât de mare în sine, încât nu ați putut să-l ispășiți, nici în starea legată, nici în starea de ființă umană.... De aceea, am luat asupra Mea toată vina voastră, am luat efectul fiecărei fapte rele, am încărcat totul pe trupul Meu uman și acesta a ispășit acum vina voastră printr-o suferință și moarte extrem de chinuitoare pe cruce.... Dragostea Mea M-a determinat să vă ajut.... Și toate ființele spirituale pline de lumină, toate ființele primordiale create care Mi-au rămas credincioase, au fost pline de aceeași iubire pentru voi.... Dar iubirea nu lasă nimic să se piardă, iubirea nu lasă nimic în întuneric, în adversitate și chin.... Iubirea S-a oferit pe Sine pentru mântuire, pentru răscumpărarea mării vinovății.... Într-o ființă plină de lumină și de iubire, iubirea însăși a coborât pe Pământ.... Dar ceea ce trebuia să se întâmple pe Pământ trebuia să aibă loc într-o formă umană; iubirea trebuia să îmbrace o haină omenească, Eu Însuși trebuia să Mă întrupez în trup și am locuit în ființa umană Iisus, Care, totuși, era atât de fără de păcat și de pur încât am putut să Mă manifest în El.... Și acest om Iisus a ispășit vina voastră, acest om Iisus a luat pe umerii Săi imensa povară a păcatelor omenirii și a mers cu ea la cruce.... Și chiar dacă suferința inumană vă este descrisă din nou și din nou, nu veți putea să o înțelegeți în toată profunzimea ei, pentru că lacunele ființei voastre vă împiedică să faceți acest lucru.... Suferința Sa a fost incomparabil de grea și El știa despre ea cu mult timp înainte, pentru că era umplut de spiritul Meu, Care își făcuse loc în El Însuși, și de aceea știa și El totul, despre misiunea Sa și, de asemenea, despre răstignirea Sa. Sufletul Său tremura și se cutremura pentru că era o ființă umană, iar divinitatea Sa obținută prin iubire, cu siguranță, I-a dat putere, dar nu a diminuat măsura suferinței.... La cruce a mers o ființă umană Care a vrut să sufere pentru semenii Săi pentru a-i ajuta. Pentru că această ființă umană știa despre imensa suferință a celor care erau ținuți în abis de adversarul Meu.... Iisus știa că trebuia făcut un sacrificiu pentru a cumpăra sufletele de la acest adversar.... El știa că marea vină a păcatului trebuia ispășită pentru a satisface dreptatea Tatălui, Care nu putea primi în casa Tatălui un copil plin de vină.... El a vrut să-Mi aducă copiii înapoi la Mine, a vrut să plătească prețul de cumpărare pentru suflete.... Și cum vina era enormă, jertfa trebuia să fie și ea neobișnuit de mare.... Și de aceea omul Iisus, știind acest lucru, a luat asupra

Sa suferința imensă, de aceea a îngăduit să I se întâmple ceea ce nici o ființă umană în afară de El nu ar fi îndurat.... El a mers conștient pe drumul crucii și a suferit chinuri de nedescris, care în cele din urmă s-au încheiat cu cea mai dureroasă moarte pe cruce.... Pentru voi, oamenii, nu este încă posibil să măsurați măreția acestei lucrări de milă față de umanitate, dar ar trebui să vă amintiți mereu că El a fost complet nevinovat și a suferit pentru voi, care nu ați fi putut niciodată să vă întoarceți la Tatăl din adâncuri fără lucrarea Sa de răscumpărare.... Eu Însuși eram în omul Iisus, dragostea L-a umplut, fără de care El nu ar fi putut niciodată să realizeze această lucrare, dar a trebuit să tac în El în cele mai dificile ceasuri ale suferinței Sale, pentru că o ființă umană trebuia să sufere și să moară, deoarece Divinitatea din El nu putea suferi, dar nici Divinitatea nu putea răscumpăra vina fără o ispășire conform justiției divine.... Ceea ce este încă de neînțeles pentru voi, oamenii, veți putea într-o zi să înțelegeți în toată profunzimea sa și atunci veți putea participa și voi la această cea mai mare lucrare de milă. Omul Iisus a stat în sfera voastră prin umanitatea Sa, și de aceea sufletul Său a suferit atât de cumplit, care coborâse de Sus, din împărăția luminii, și privea în cel mai adânc întuneric și era asuprit de forțele iadului.... De aceea, omul Iisus nu a suferit doar fizic, ci a trebuit să îndure și cele mai profunde chinuri ale sufletului, ceea ce a mărit de o mie de ori suferința Sa.... Dar El v-a adus mântuirea din păcat și din moarte...

Amin

De ce mă aflu pe Pământ? Care este sarcina mea pe Pământ?

Cunoașterea scopului și a motivului vieții pământești....

B.D. Nr. 8020

16. octombrie 1961

Trebuie să știți întotdeauna că existența voastră ca ființă umană pe Pământ are un motiv și un scop.... Nu ați fost puși în lume de Creator dintr-un capriciu, ci procesele spirituale au stat la baza creării voastre, procese care au avut loc în împărăția spiritelor cu o perioadă de timp de neconceput. În această împărăție a avut loc o schimbare în rândul ființelor pe care voința Mea de iubire le scosese din Mine.... A fost răsturnată legea ordinii, în care trebuia să se miște tot ceea ce era perfect.... Ființele perfecte s-au transformat în opusul lor, au ieșit din legea ordinii și au devenit imperfecte.... Însă această schimbare de ființă a avut loc prin voință liberă, adică voința ființelor s-a răzvrătit împotriva ordinii existente, s-a răzvrătit împotriva Mea ca Dumnezeu și Creator al lor, pe care totuși Îl recunoșteau pentru că se aflau în lumina cunoașterii. Acest proces din împărăția spiritelor este, prin urmare, motivul existenței voastre ca ființă umană pe acest Pământ.... Pentru că voi sunteți această ființă spirituală care M-a părăsit de bunăvoie, voi sunteți acele ființe care au ieșit odată din Mine în cea mai înaltă perfecțiune și care și-au transformat ființa de bunăvoie în opusul liberului lor arbitru.... voi sunteți acele spirite căzute.... Dar între apostazia voastră față de Mine și existența voastră ca ființă umană se află eternități.... timpuri infinite de lungi în care ființa căzută a trebuit să treacă printr-un proces de schimbare, în care a fost expusă unor suferințe și chinuri de nedescris, în care s-a dezvoltat încet, din cele mai profunde adâncuri, din nou ascendent, întotdeauna sub îndrumarea Mea. Căci nimic nu rămâne veșnic separat de Mine ceea ce și-a avut originea în Mine.... Și astfel veți ajunge într-o zi la stadiul de dezvoltare în care veți păși pe Pământ ca ființă umană pentru a parcurge ultima scurtă distanță până la ieșirea voastră.... pentru a realiza în mod liber întoarcerea la Dumnezeu și Tatăl vostru de care v-ați îndepărtat cândva printr-o voință greșit orientată.... Dacă vă veți privi existența umană în acest mod, atunci veți învăța să înțelegeți cât de semnificativă este ea pentru voi; nu veți mai considera viața pământească ca pe un scop în sine, ci ca pe un mijloc pentru un scop și o veți trăi în mod conștient. Dar este dificil să te convingi să crezi că nu ești doar un simplu capriciu al Dumnezeului și Creatorului tău.... Căci nu aveți nicio dovadă pentru ceea ce vă dezvoltă. Dar ar trebui să vă gândiți măcar o dată cu seriozitate că voi înșivă și tot ceea ce vă înconjoară sunteți opere miraculoase, care nu au putut să fi luat naștere în mod arbitrar.... iar prin contemplare serioasă ar trebui să recunoașteți și voi un Dumnezeu și Creator și să vă convingeți că nimic nu este lipsit de scop și că, prin urmare, și viața voastră pământească trebuie să servească unui scop.... Și ar trebui să încercați să vă conectați cu Puterea Creatoare pe care ați recunoscut-o acum, ceea ce este întotdeauna posibil prin gânduri, prin rugăciune și prin activitate iubitoare.... Iar în legătura cu Mine va străluci în curând o lumină pentru voi, va străluci foarte curând o licărire de cunoaștere pe care o dețineți odinioară în deplină măsură.... Iar lumina din voi va străluci tot mai puternic cu cât veți căuta mai intim contactul cu Mine, și vă veți îndeplini scopul vieții voastre pământești: Veți realiza transformarea în liberul arbitru.... re-transformarea ființei voastre spre perfecțiune, care a fost starea voastră la început.... Veți aprinde scânteia de iubire din voi și o veți transforma într-o flacără strălucitoare, iar aceasta înseamnă la fel de mult ca și faptul că ați reintrat în legea ordinii eterne în care trebuie să se miște tot ceea ce este perfect. Și veți putea să finalizați un proces de dezvoltare care durează o eternitate cu succesul de a fi acceptat din nou ființa Mea primordială.... de a vă fi modelat în iubire și de a fi din nou ființe divine de perfecțiune, ceea ce ați fost la început.... Acesta este scopul vieții voastre pământești, care ar trebui să vă conducă la o viață conștientă, pentru ca ultima etapă a procesului infinite de lung de dezvoltare să aducă ființei succesul de a pleca de pe acest Pământ ca ființă complet spiritualizată în toată perfecțiunea și de a putea intra în împărăția de lumină și fericire din care a provenit cândva....

"Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu...."

B.D. Nr. 3226

20. august 1944

Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și veți putea lăsa în urmă viața pământească fără să vă preocupați de ceea ce are nevoie trupul, căci toate acestea vă vor reveni, așa cum a promis Domnul. Căci un singur lucru este important: Să primiți viața sufletului, apoi Dumnezeu Însuși va prelua grija trupului vostru și a nevoilor voastre. Dar, de îndată ce vă veți pierde credința în această promisiune, va trebui să vă îngrijiți singuri și astfel veți fi prinși în plasele adversarului, care va încerca să vă facă să credeți că această grijă este cea mai importantă și vrea să vă împiedice să vă gândiți la sufletul vostru. Și acum riscați să deveniți materialişti, să vă concentrați gândurile și acțiunile în întregime asupra dobândirii materiei, să neglijați împărăția lui Dumnezeu în grija voastră constantă pentru trup și, în cele din urmă, să trăiți doar o viață pur pământească, fără să țineți cont de mântuirea sufletului vostru. Dumnezeu v-a stabilit un singur scop în viața voastră pământească.... ca sufletul vostru să se dezvolte ascendent.... iar pentru a atinge acest scop trebuie să vă desprindeți de materie, să nu mai puteți dori nimic altceva decât ceea ce servește sufletului. Și vă puteți elibera de toate grijile cu credință deplină dacă vă amintiți promisiunea lui Hristos, căci Cuvântul Său este adevărul, iar dacă veți căuta mai întâi împărăția lui Dumnezeu, atunci veți împlini voia Lui și Dumnezeu va avea grijă și de voi. Dar strădania oamenilor este îndreptată în cea mai mare parte spre conservarea și bunăstarea trupului, și aceasta în exces, astfel încât strădania spirituală trece în plan secund și este de înțeles că nu se poate realiza niciun progres spiritual. Iar aceasta este cauza lipsei de încredere în dragostea lui Dumnezeu, Care susține tot ceea ce a creat. Cu credință și încredere în ajutorul lui Dumnezeu, ființa umană se poate elibera de toate grijile pământești, poate trece cu ușurință și cu inima ușoară prin viața pământească, dar de îndată ce își va depune toate eforturile pentru mântuirea sufletului său, de îndată ce se va strădui în mod pe deplin conștient spre împărăția spirituală, de îndată ce va încerca să îplinească voia lui Dumnezeu în toate și se va strădui astfel să ajungă în împărăția lui Dumnezeu. Dar credința în acest lucru aproape că nu se mai găsește printre oameni și, prin urmare, ei își creează o viață plină de griji și necazuri, se împovărează cu o povară pe care Domnul Dumnezeu le-a promis că o va purta dacă își vor îndeplini sarcina în viață.... de a pune bunăstarea lor spirituală înaintea bunăstării trupului. Dumnezeu susține întreaga creație, El se îngrijește continuu de existența ei și totul se dezvoltă conform voinței Sale. Și, de asemenea, grija Sa se aplică și creaturii celei mai dezvoltate, ființa umană, iar viața sa pământească este la fel de asigurată ca și cea a întregii creații. Cu toate acestea, Dumnezeu a făcut-o să depindă de voința ființei umane, i-a pus o condiție a cărei îndeplinire va duce la o existență lipsită de griji. Dar dacă oamenii nu respectă această condiție, vor avea o viață pământească dificilă, deoarece vor pierde grija lui Dumnezeu pentru trupul lor. Viața pământească este dată ființei umane de dragul sufletului și, prin urmare, sufletul ar trebui să fie considerat pe primul loc, ar trebui să i se furnizeze ceea ce are nevoie pentru maturitatea spirituală.... iar acest lucru poate fi procurat și primit doar din împărăția spirituală. De aceea, simțurile ființei umane trebuie să fie întotdeauna îndreptate spre împărăția spirituală, deoarece împărăția pământească nu oferă sufletului hrana de care are nevoie. Împărăția pământească satisface doar nevoile trupului, iar ființa umană trebuie să permită cu credință și încredere ca Dumnezeu să i-o dea, așa cum a promis, și să se străduiască cu atât mai mult pentru împărăția spirituală, care nu îi este dată, dar care oferă ceea ce sufletul dorește, conform dorinței sale. Și de aceea să arunce toate grijile asupra Domnului.... El le va lua de la voi cu cât vă veți strădui mai intim pentru unirea cu El, cu cât sufletul vostru se desprinde mai mult de lucrurile pământești și se atașează numai de ceea ce îi aduce unirea cu Dumnezeu. Și veți fi cu adevărat în siguranță în grija Lui, nu veți duce lipsă de nimic, căci El este plin de iubire și de putere, El este capabil să vă asigure și vă va asigura dacă vă veți strădui numai pentru El, pentru împărăția Lui....

Amin

Nimic nu vă poate împiedica să faceți lucrarea asupra sufletului vostru, căci numai ea vă determină soarta în eternitate. Și nimeni nu vă poate lua această lucrare, nimeni nu o poate face în locul vostru. Și, de aceea, fiecare zi este pierdută în care nu ați realizat un mic progres pentru sufletul vostru, chiar dacă este vorba doar de o singură lucrare de iubire pe care o desfășurați.... dar aceasta ajută sufletul vostru să se maturizeze. Fiecare zi care v-a satisfăcut doar iubirea de sine, în care ați profitat doar trupul vostru, este o zi pierdută, căci din momentul în care sufletul a trebuit să moară de foame, o astfel de zi a fost trăită în zadar. Și totuși, ați putea cu ușurință să mergeți mai departe, căci vi se oferă multe ocazii în care vă puteți dovedi valoarea, în care puteți desfășura aceeași muncă a sufletului.... Oportunități în care trebuie să vă depășiți pe voi înșivă, în care trebuie să luptați cu tot felul de poftes sau vicii, în care vă puteți face plăcere prin acțiuni bune, vorbe bune sau ajutor care întotdeauna aduc sufletului vostru un avantaj spiritual.... Din când în când vi se vor ivi ocazii în care puteți avea și un dialog sincer cu Dumnezeu și Tatăl vostru pentru a atrage binecuvântări pentru sufletul vostru.... Și din când în când puteți asculta sau citi Cuvântul lui Dumnezeu și prin această adresare a lui Dumnezeu să acordați sufletului vostru un ajutor cu totul special, pentru că acum oferiți sufletului hrană prin care acesta se poate maturiza. Și oricât de bogate ar fi zilele pentru voi din punct de vedere al câștigurilor pământești, o faptă bună, oricât de mică ar fi, trebuie prețuită mult mai mult, pentru că ea aduce sufletului un câștig pe care nu-l mai poate pierde în veșnicie. Însă ceea ce primește trupul nu rămâne cu el, ci este doar un bun împrumutat, care poate fi luat din nou de la el în fiecare zi. Și, prin urmare, puteți face rău sufletului zilnic dacă îl împovărați cu păcate.... dacă modul vostru de viață nu este bun și dacă adăugați multe alte păcate la păcatul primordial existent, pentru care doar sufletul va trebui să răspundă într-o zi, deoarece este nepieritor. Și de aceea nu trebuie să trăiți cu nepăsare în ziua de azi, trebuie să vă gândiți bine la ceea ce faceți și trebuie să faceți un efort pentru a acorda mai multă atenție sufletului vostru decât trupului vostru, pentru că sufletul este Sinele vostru actual care trebuie să parcurgă drumul pe Pământ în scopul maturizării sale, în scopul perfecționării sale, pe care nu o poate realiza decât pe Pământ. Dar acest lucru presupune și voința voastră, care constă în a lupta în mod conștient împotriva slăbiciunilor și defectelor de tot felul.... Iar dacă omul vrea să devină desăvârșit, atunci el trebuie să ceară și puterea de a trăi după voia lui Dumnezeu, adică de a săvârși fapte de iubire.... care îi vor fi apoi cu siguranță acordate. El trebuie să trăiască o viață conștientă, având mereu ca scop să conducă natura sa încă imperfectă spre perfecțiune și să depună toate eforturile pentru a face acest lucru. Și atunci el va fi împins și din interior să lucreze în iubire.... el nu va putea face altceva decât fapte bune și astfel va putea înregistra și el progrese spirituale în fiecare zi.... Și atunci nu se va lăsa, de asemenea, reținut de stimulente lumești.... Pentru că odată ce își va atinge cu seriozitate scopul de a ajunge la perfecțiune, el va pune întotdeauna pe primul loc munca asupra sufletului său și va fi ajutat și de ființele spirituale care veghează asupra progresului său pământesc.... care încearcă din nou și din nou să-i influențeze gândurile astfel încât să gândească, să vorbească și să acționeze în conformitate cu voia lui Dumnezeu.... Pentru că scopul pământesc este doar maturizarea sufletului său, dar acest lucru este rareori doar recunoscut și, de aceea, soarta sufletelor este adesea una nefericită, dar din vina lor, căci de nenumărate ori i se prezintă omului de ce umblă pe Pământ.... Dacă nu vrea să creadă, sufletul său va trebui într-o zi să se ispășească, luând cu el în împărăția de dincolo întinericul cu care a intrat pe Pământ ca ființă umană....

Amin

Atracțiile lumii și depășirea lor....

Iar dacă poftiți la plăcerile acestei lumi, atunci rezistați și amintiți-vă că aceasta este o ispită a Adversarului Meu, care vă pune în fața ochilor toate lucrurile frumoase și fermecătoare ale acestei lumi pentru a vă ademini să vă îndepărtați de împărăția spirituală, în care v-ați găsit deja un loc de odihnă. Atâta timp cât trăiți pe Pământ ca ființă umană, lumea nu va rămâne fără impresie asupra voastră, dar această impresie poate fi foarte slabă, dar și totuși atât de puternică încât să cădeți pradă

atracțiilor, încât ispitele să fie de așa natură încât să nu le puteți rezista. Iar acest lucru se va întâmpla întotdeauna atunci când slăbiți legătura cu împărăția spirituală, ceea ce se întâmplă uneori cu fiecare om, chiar dacă este de bunăvoință. Și de aceea vă atrag atenția că trebuie să fiți mereu atenți atunci când lumea începe să vă ispitească.... că atunci se apropie un pericol, că vă veți apropia de cel care nu vrea decât să vă corupă. Este adevărat că ispitele lumești par atât de inofensive și vă puteți înșela cu ușurință spunând că și acestea sunt doar plăceri inofensive care nu înseamnă niciun pericol pentru bunăstarea voastră spirituală. La început este adevărat și acest lucru, dar inofensivitatea face repede loc unui pericol grav, deoarece ființa umană nu se mulțumește cu mici plăceri inofensive, iar ispitele devin întotdeauna mai mari odată ce a cedat și s-a înșelat. Pasul nu este mare de la un drum la altul, de la calea îngustă la cea largă, care oferă atât de multe farmece pe care omul rareori le poate trece cu vederea. De aceea este bine să nu vă lăsați ochii să rătăcească acolo unde calea se ramifică și se întoarce mereu la drumul larg. Dar acest drum duce în jos, și tocmai de aceea atrage atenția asupra bucuriilor și frumuseților de pe marginea drumului, astfel încât nimeni să nu observe că drumul merge în jos. Însă drumurile înguste, care sunt mai puțin practicabile și au mai puține farmece, duc în sus. Iar dacă ființa umană își ține mereu privirea îndreptată în Sus, nu va simți lipsa de atractivitate, dificultățile și denivelările drumului, ci va fi purtată pe el de călăuze ajutătoare, astfel încât și ascensiunea poate fi parcursă fără efort de cel care se străduiește serios să urce. Și, mai mult decât atât, nu este o durată lungă, să vă bucurați sau să vă străduiți pe drumul vieții.... și toate bucuriile și plăcerile lumești nu depășesc ceea ce pierde ființa umană prin ele, ceea ce el însuși pierde pentru viața sa în lumea de dincolo, de care se apropie irevocabil. Toată viața voastră pământească este scurtă, chiar dacă vi se acordă o vârstă înaintată, conform propriei voastre înțelegeri.... Căci veșnicia vă lasă să recunoașteți că este doar o clipă în această eternitate. Iar în acest "moment" voi înșivă nu trebuie decât să faceți o mică renunțare la bucuriile și plăcerile pământești de dragul sufletului vostru.... Iar întreaga eternitate vă va acorda fericiri nemăsurabile. Iar adversarul Meu și dușmanul sufletului vostru știe acest lucru și caută să împiedice acest lucru ademenindu-vă.... cel care vă va face în schimb din nou nefericiți pentru veșnicii, dacă veți fi la cheremul lui și nu vă veți împotrivi ispitelor sale. Iar acolo unde dorința de bucurii și plăceri pământești este încă puternică, acolo reușește și în arta sa de seducție; are succes și distrage sufletul de la calea spirituală, dacă acesta a urmat-o deja.... De aceea vă avertizez de urgență: Nu vă lăsați înșelați de lume și de plăcerile ei.... lăsați-Mă să vă spun că mijloacele adversarului Meu sunt pentru a vă cuceri, căci bunurile și plăcerile care vin din Împărăția Mea, pe care Eu Însuși vi le ofer, sunt de un alt fel.... Sunt bunuri spirituale care poate că nu vă par încă atât de valoroase în trup, a căror valoare incomensurabilă o veți recunoaște doar în împărăția spirituală, dar atunci vă veți bucura nespuse de mult și de faptul că le posedati și nu le pierdeți de dragul unor bunuri și plăceri fără valoare. Și chiar dacă viața voastră pământească este săracă în plăceri pământești, nu o regretați, pentru că veți fi cu atât mai bogați odată ce veți ajunge în împărăția, care este reală.... care nu are doar pseudo-bunuri, ci vă oferă o fericire nelimitată și veșnică. Atunci vă veți bucura, iar această bucurie va fi diferită de bucuria pe care ați putea-o simți pe Pământ, căci aceste bucurii vi le voi pregăti Eu Însuși, Care vă iubesc ca un Tată și vreau să-i fac pe copiii Mei veșnic fericiți....

Amin

Dumnezeu cere doar iubire de la oameni....

B.D. Nr. 8590

19. august 1963

De fiecare dată veți fi prinși și trași în sus de iubirea Mea, dacă numai nu vă veți împotrivi, căci Eu nu vă voi lăsa în abis, vă voi ajuta în orice moment ca să urcați pas cu pas, ca să ajungeți la înălțimi luminoase din regiuni întunecate.... Vă ajut ca să primiți putere și să puteți parcurge cu succes calea spre înălțimea care duce în sus și care necesită efort. Dar Eu vă cer întotdeauna să renunțați la orice rezistență, să vă întoarceți la Mine pentru ajutor și să fiți dispuși să îndepliniți voința Mea. Atunci aveți garanția că vă veți atinge și voi scopul pentru care trăiți pe Pământ.... vă puteți desăvârși pe Pământ și puteți intra în împărăția de dincolo cu un grad înalt de lumină, unde vă așteaptă o soartă glorioasă care va dura veșnic. Voi veți împlini voința Mea.... Iar acest lucru înseamnă că trebuie să

trăiți o viață de iubire.... Nu vă cer nimic mai mult decât să fiți absorbiți de iubirea față de Mine și față de aproapele vostru, pentru că iubirea este principiul fundamental, pentru că iubirea este legea ordinii eterne, pentru că Eu Însuși Sunt iubire și voi ați apărut din această iubire. Odată ce ați pătruns esența iubirii, vă va fi ușor de înțeles de ce nu cer de la voi decât iubire, căci iubirea este totul, este lumină, putere și fericire.... Fără iubire rămâneți departe de Mine, iar beatitudinea este numai cu Mine, numai în legătură cu Mine puteți fi plini de putere și lumină. Dar dacă respingeți iubirea Mea veți fi și veți rămâne nefericiți până când vă veți schimba voi înșivă natura și veți redeveni iubire, așa cum ați fost la început.... Tot ceea ce se apropie acum de voi în viața pământească poate face ca iubirea să se aprindă în voi, căci ați fost plasați în această lume doar pentru a vă exercita în a fi activi în iubire.... Puteți fi mereu și pretutindeni activi în ajutorarea semenilor voștri, puteți sluji, iar dacă acest lucru se întâmplă în iubire dezinteresată, voi înșivă vă schimbați natura voastră, care inițial cunoștea doar iubirea egoistă, în iubire dezinteresată, care vrea să dăruiască și să-i facă pe oameni fericiți, iar voi înșivă redeveniți ceea ce ați fost la început: Ființe pline de lumină și putere, pătrunse de iubire.... veți deveni copiii Mei care, în iubirea pentru Tatăl, vor primi acum și ei în mod constant puterea iubirii.... Dar a primi permisiunea de a primi lumină și putere de iubire nelimitată înseamnă și cea mai strălucită recunoaștere, cunoașterea a tot ceea ce există și pătrunderea în cele mai profunde secrete ale creației, în cea mai profundă înțelepciune și în planul Meu de mântuire din eternitate.... O persoană pătrunsă de iubire poate primi deja pe Pământ cunoștințe extinse, iar aceste cunoștințe o vor face fericită și se vor aprofunda cu cât gradul său de iubire se va ridica mai mult, iar intrarea în împărăția de dincolo, după moarte, va declanșa în ea o fericire de neconceput pentru voi, oamenii, căci va fi înconjurată de cea mai strălucitoare lumină, i se va permite să contemple toate gloriile la care voi, oamenii, nu ați putea visa niciodată.... Și totul nu poate fi realizat decât prin iubire, pe care voi, ca ființe umane, o practicați atât de puțin și care este totuși singurul lucru care vă asigură o viață veșnică în fericire.... Eu nu cer de la voi, oamenii, decât iubire, dar vă ajut și să o puteți practica, pentru că sunt mereu dispus să vă îmbunătățesc soarta și pentru că nu vreau să vă las în abis, în întuneric, de vreme ce ați fost creați inițial ca ființe de lumină. Voi înșivă ați ales întunericul de bunăvoie, dar Eu Mă străduiesc în mod constant să vă determin să vă înălțați în mod voluntar. Iar voi puteți parcurge această distanță doar dacă sunteți activi cu iubire, pentru că astfel veți primi în mod constant putere pentru a vă înălța și pentru că atunci veți recunoaște și de ce trăiți pe Pământ și veți urmări în mod conștient scopul vostru: Unificarea cu Mine, care vă face nespuse de fericiți, dar care poate fi atins doar printr-o viață de iubire complet altruistă. Cu toate acestea, trebuie doar să o doriți cu sinceritate și, cu adevărat, vă voi ajuta să vă transformați voința în acțiune.... Veți primi întotdeauna puterea de a vă îndeplini voința și veți fi mereu îndrumați și conduși astfel încât să vă apropiați mereu de scop. Vă voi face cunoscută voința Mea și, dacă o veți împlini, veți trăi și voi în iubire și atunci veți fi și voi uniți cu Mine, Care sunt Iubirea însăși.... Dar unirea cu Mine este fericirea supremă, iar acum va dura și ea pentru eternitate....

Amin

Suferința ca purificare sau ca iubire....

B.D. Nr. 7157

1. iulie 1958

Ceea ce contribuie la promovarea maturității sufletului veți simți adesea ca pe o povară sau ca pe un inconvenient, căci ele sunt adesea mijloace de a ajuta sufletul să se purifice, de a-l face mai tare și mai receptiv la lumină. Este adevărat că există un mijloc extrem de eficient și mai puțin dureros pentru voi, oamenii: Activitatea în iubire dezinteresată față de aproapele.... Atunci sufletul se va maturiza foarte repede, va dobândi tot mai multă forță și natura sa va fi purificată și schimbată prin iubire. Dar majoritatea dintre voi, oamenii, sunteți lipsiți de iubire, aveți încă multă iubire de sine în voi, nu ați devenit încă complet dezinteresați în gândurile și acțiunile voastre și, prin urmare, purificarea sufletului trebuie să aibă loc prin alte mijloace, cum ar fi suferința și boala, grijele și greutățile, care apoi vă împovărează și ele, și necesită toată credința voastră pentru a scăpa din nou de ele. Pentru că în credință profundă Îmi puteți încredința toate nevoile și suferințele voastre, Mi le puteți preda și apoi puteți fi siguri și că le voi lua de la voi. Dar și această credință profundă nu se naște din nou decât din iubire.... Și astfel, iubirea rămâne întotdeauna lucrul cel mai urgent, iubirea nu

poate fi eliminată, iubirea este adevăratul și cel mai sigur mijloc de a vă elibera de boli și suferințe, de griji de tot felul.... Dar voi, la rândul vostru, nu știți ce binecuvântări se vor adăuga sufletului vostru dacă voi, oamenii, veți lua asupra voastră cu răbdare tot ceea ce vă apasă, dacă veți suporta cu umilință totul de dragul maturizării sufletului vostru.... Căci niciun suflet nu s-a maturizat în așa măsură încât să fie de o claritate cristalină atunci când pleacă, astfel încât lumina iubirii Mele să poată străluci acum prin el fără inhibiții.... Mai mult sau mai puține impurități se mai agață încă de fiecare suflet și, prin urmare, cu cât mai mult le poate respinge încă pe Pământ, cu atât mai fericit va intra el în împărăția de dincolo și Îmi va mulțumi ca Dumnezeu și Tată al său pentru perioada de încercare de pe Pământ, chiar dacă a fost încă atât de dificilă. Și totuși, fiecare zi din viața pământească este doar o ocazie de probă, fiecare zi este ocazia sufletului de a aduna bogății spirituale, iar fiecare zi trece și intervalul de timp până la plecarea sa de pe Pământ devine tot mai scurt.... Nu durează o veșnicie, dar starea sufletului, dacă este foarte deficitară, poate dura o veșnicie.... Iar dacă voi, oamenii, ați considera vreodată toate suferințele pe care trebuie să le îndurați doar ca pe un mijloc de purificare, ca pe o condiție pentru a vă purifica sufletul de toate slăbiciunile și defectele care încă se mai agață de el, ați binecuvânta cu adevărat suferința și v-ați bucura de ea pentru că vă aduce progres spiritual, și odată veți recunoaște și de ce a fost necesară în timpul existenței voastre pământești. Ar trebui să învățați să considerați fiecare zi ca pe o treaptă pe scara spre perfecțiune...., dar trebuie să o urcați și voi pentru a ajunge la țintă. Într-o zi veți realiza cât de inutile au fost acele zile, deoarece nu ați avut nimic de îndurat.... cu excepția cazului că ele erau pline de activitate în dragoste.... Atunci va scădea și cantitatea de suferință, și cu adevărat nu ar mai fi atâtea greutăți și mizerii în lume dacă s-ar practica iubirea, dacă oamenii s-ar strădui să desfășoare lucrări altruiste de iubire și să promoveze astfel maturitatea sufletului în modul cel mai natural. Dar dacă trebuie să suferiți, fiți recunoscători pentru aceasta și totuși străduiți-vă să vă modelați natura în iubire, căci viața voastră pământească este doar scurtă, dar este decisivă pentru întreaga veșnicie.

Amin

Mijloace dureroase de educație....

B.D. Nr. 7184

7. august 1958

Si veți deveni din ce în ce mai conștienți de cât de mult aveți nevoie de un sprijin pe care nici o persoană pământească nu și-l poate permite. Pentru că ceea ce va veni peste voi sunt efecte atât de evidente ale unor forțe pe care numai Eu le pot opri.... fie că este vorba de evenimente naturale sau fatale, pe care ajutorul uman nu le poate remedia, dar care trebuie să vină peste voi, oamenii, dacă mai vreau să vă câștig înainte de sfârșit. Veți auzi din ce în ce mai des despre accidente și dezastre naturale și, atâta timp cât nu sunteți afectați de ele, din păcate, prea des vor trece pe lângă voi fără să vă afecteze în mod deosebit. Și totuși, ar putea fi suficiente pentru a vă face să vă gândiți la ele și ați putea fi cruțați de ele și voi înșivă. Dar de multe ori, prin indiferența voastră, Mă forțați să las greutățile și nenorocirile să vină asupra voastră în același

mod, pentru că Eu nu vreau decât să obțin un singur lucru: Să vă adresați Mie Însumi pentru ajutor.... să vă întoarceți la Mine în adversitate și să învățați să recunoașteți că există doar Unul singur care vă poate ajuta și care face acest lucru dacă vă adresați Lui pentru aceasta. Atâta timp cât viața de zi cu zi se desfășoară fără incidente deosebite, indiferența voastră va fi și ea înfricoșătoare.... atât față de Mine, cât și față de greutățile semenilor voștri. Cu toate acestea, dacă voi înșivă sunteți afectați, abia atunci vă treziți și reflectați asupra voastră înșivă. Și totuși, o zi după alta ar putea să treacă liniștită pentru voi, cu o atitudine corectă față de Mine, dacă ați intra în relația de copil care vă asigură protecția constantă a Tatălui.... Prin urmare, nu fiți surprinși dacă voi, oamenii, sunteți în mod repetat treziți din somn de evenimente de cel mai ciudat fel.... nu vă întrebați de ce un Dumnezeu poate fi atât de crud, ci să știți că voi înșivă, prin indiferența și încăpățânarea voastră, Mă determinați să folosesc tocmai astfel de mijloace care vi se par crude și care, totuși, sunt menite doar să vă servească binele. Ceea ce este aproape imposibil de crezut se va întâmpla și, de fiecare dată, dezastrele vor face victime umane în număr mare. Și dacă luați în considerare un sfârșit apropiat, atunci totul vă va fi de asemenea explicabil. Dar cât de puțini sunt cei care cred în acest sfârșit și cât de mare este numărul celor a căror

necredință Mă obligă să folosesc alte mijloace pentru a-i salva totuși de acest sfârșit. Și astfel ar trebui să vă pregătiți cu toții în orice moment pentru surprize care nu vor provoca decât groază și frică.... și care nu pot să nu se întâmple, pentru că nu vreau să-i abandonez pe cei care nu au intrat încă în legătură cu Mine. Și trebuie să fie tratați cu severitate. Dar chiar și cea mai grea suferință și cea mai îngrozitoare experiență poate fi o binecuvântare pentru ei, dacă iau calea spre Mine, Care vreau să Mă dovedesc și atunci, pentru ca ei să învețe să creadă în Mine și în dragostea Mea pentru ei.....Amin

Divinul purtător de cruce Iisus Hristos....

B.D. Nr. 7321
30. martie 1959

Purtați toate poverile și grijile la cruce.... De îndată ce vă veți încredința purtătorului divin de cruce, veți fi ușurați în mod palpabil de povara voastră, căci El vă va ajuta să o duceți, sau vă va lua povara și o va arunca la marea povară a păcatului pentru care El a murit pe cruce. Voi, toți oamenii, vă folosiți mult prea puțin de acest mare privilegiu, vă chinuiți adesea mult timp și totuși nu puteți să vă diminuați singuri povara; dar nici nu luați calea către Cel care v-a promis întotdeauna ajutorul Său, care vă iubește pe toți și nu vrea ca voi să suferiți. Și El v-a spus: "Veniți la Mine, voi toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă...." De fiecare dată ar trebui să vă amintiți aceste cuvinte ale Sale și astfel să mergeți la El, să vă încredințați Lui în adversitatea voastră și acum să așteptați cu umilință ajutorul Său, căci El vă va ajuta pentru că v-a promis acest lucru și pentru că promisiunile Sale se vor adevăra cu adevărat și ele. El știe cu siguranță despre toate greutățile voastre, dar El vă cere să veniți la El, să mărturisiți astfel credința voastră în dragostea și puterea Lui.... El cere devotamentul vostru plin de încredere față de El, El Însuși vrea ca voi să Îl împovărați cu poverile voastre, El vrea să le poarte pentru voi pentru a vă elibera de ele, pentru că El poate face acest lucru de îndată ce Îl recunoașteți ca Răscumpărător pe Iisus Hristos, Care este una cu Tatăl, sau de asemenea: De îndată ce Îl recunoașteți pe Iisus Hristos ca Dumnezeu și Tată al vostru din veșnicie, Care a străbătut Pământul pentru voi în omul Iisus pentru a vă răscumpăra. Și orice povară este încă un semn de vinovăție, de imperfecțiune, care de aceea vă va împinge la crucea Lui, pentru că astfel mărturisiți credința voastră în El și atunci El vă poate elibera de cel care pe bună dreptate vă asuprește și vă chinuiește.... Orice povară este suportabilă pentru voi dacă sunteți întăriți de El, purtătorul divin al crucii, sau dacă El vă ajută să o purtați. Căci o cruce mică vă este impusă tuturor pentru ca voi toți să îl urmați pe Iisus. Și voi trebuie să vă asumați cu smerenie și această cruce mică, căci ea vă va întări puterea de rezistență și veți deveni luptători puternici împotriva dușmanului sufletelor voastre, luptători puternici și pentru Domnul, alături de care cu adevărat nu veți lupta fără succes. Dar nici El nu va îngădui ca crucea să vă împovăreze, să se sprijine prea tare pe umerii voștri, El va fi mereu gata cu brațele Sale puternice să vă sprijine sau să ia crucea pe umerii Săi, pentru că dragostea Sa veghează cu atenție asupra voastră, pentru ca să nu deveniți victima celui care vrea să vă doboare. De aceea, amintiți-vă mereu cuvintele lui Iisus: "Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați.... Eu vă voi da odihnă....". Nu trebuie să disperați fără speranță, trebuie doar să vă întoarceți mereu la Iisus Hristos și să vă încredințați Lui fără limite, iar El vă va asculta.... El vă va atrage la Sine în iubire părintească, iar trupul și sufletul vor fi întărite de iubirea și mila Lui, care nu caută decât să vă facă fericiți....

Amin

Calea spre cruce....

B.D. Nr. 7228
12. decembrie 1958

Voi, oamenii, trebuie să priviți spre cruce pentru a merge pe cale pe Pământ în mod corespunzător, pentru a fi mereu ghidați corect de Cel care Și-a vărsat sângele pe cruce pentru păcatele voastre. Iisus Hristos Însuși vă face semn de la cruce, căci numai la crucea Sa poate fi purtată povara păcatului, dacă El o va fi răscumpărat și pentru voi prin moartea Sa. Numai la crucea Sa puteți fi eliberați de povara păcatului.... ceea ce înseamnă că trebuie să recunoașteți actul de Mântuire și, prin urmare, și pe Răscumpărătorul divin Însuși, în Care iubirea lui Dumnezeu a săvârșit actul de milă de a muri pentru oameni și de a răscumpăra păcatul primordial. Nu se poate elibera de această vină nici o ființă umană care nu vrea să știe despre Iisus Hristos, care nu acceptă întruparea lui Dumnezeu în Iisus, care, prin

urmare, nu-L recunoaște pe Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii. Ființa umană trebuie să știe și să creadă că o ființă umană s-a lăsat bătută în cuie pe cruce pentru semenii săi din dragoste imensă și că în această ființă umană Iisus a întruchipat Iubirea eternă însăși.... această iubire a murit, prin urmare, pentru oameni, iar această iubire era Dumnezeu Însuși. Iubirea veșnică.... Dumnezeu Însuși.... a coborât pe Pământ, a locuit în ființa umană Iisus, care era locuit de un suflet de lumină, iar "ființa umană" Iisus a parcurs apoi un drum de suferință de o amărăciune de nedescris, care s-a încheiat cu moartea Sa agonizantă pe cruce. Atâta timp cât voi, oamenii, nu vă puteți explica întruparea lui Dumnezeu, nu veți putea crede în Iisus Hristos și în actul Său de mântuire. Dar trebuie să aveți și dragoste în voi înșivă pentru a putea crede în astfel de cunoștințe care corespund adevărului. Iar trăirea acestei iubiri a fost conținutul învățaturii pe care omul Iisus a predicat-o pe Pământ. Iubirea Sa extrem de mare a vrut să sufere și să moară pentru voi, oamenii, pentru a vă răscumpăra; Dar și voi ar trebui să mărturisiți viața Sa de iubire, ar trebui să-L urmați, ar trebui să vă străduiți la fel de mult să trăiți o viață de iubire pentru a putea lua parte la actul mântuirii, pentru că numai printr-o viață de iubire în voi, cunoașterea actului de milostenie va deveni o "certitudine vie" că veți fi răscumparați, dacă vreți acest lucru voi înșivă și vă dedicați Răscumpărătorului divin Iisus Hristos, luând astfel calea spre crucea Sa. Credința în El vă va împinge și pe voi spre El, Îl veți recunoaște pe Dumnezeu Însuși în El și Îl veți invoca pentru mila și iertarea vinovăției voastre, veți apela la El pentru harul pe care El l-a dobândit pentru voi prin moartea Sa pe cruce.... Veți ști că nu mai sunteți la mila vrăjmașului fără mântuire, ci că Unul singur poate și vă va elibera de el, dacă vă încredințați acestuia. Dar oricine trece pe lângă cruce, care nu crede în El și nici nu stabilește o legătură interioară cu El, este tot atât de departe de Dumnezeu ca atunci când a căzut în abis, chiar dacă a ajuns la gradul de dezvoltare ca ființă umană.... ci doar decizia liberă pentru Iisus Hristos este testul de voință pe care trebuie să îl treacă ca ființă umană. Iar dacă nu are nici un fel de legătură cu Iisus Hristos, înseamnă că încă nu i-a fost luat păcatul primordial, care l-a îndepărtat de Dumnezeu și Creatorul său, Care vrea să fie identificat și recunoscut ca Tată în Iisus Hristos. Dacă nu și-a întors încă privirea spre cruce, pentru el crucea nu este un semn de întoarcere la Dumnezeu, nu crede în lucrarea de Mântuire și păcatul primordial îl apasă încă în așa măsură încât este complet întunecat la nivel spiritual și nu poate recunoaște nimic, deoarece îi lipsește voința de a face acest lucru. Dar, la fel ca orice altă ființă umană, el are posibilitatea de a se gândi la ființa umană care s-a lăsat răstignită pentru semenii săi, deoarece cunoașterea despre aceasta este dată fiecărei ființe umane, dar ființa umană trebuie să ia și ea însăși poziție față de această cunoaștere. Iar atitudinea sa decide acum dacă va părăsi Pământul răscumparață sau dacă va rămâne legată pentru veșnicii atunci când va trebui să părăsească odată acest Pământ. Dar până la moartea sa are timp pentru răscumpărarea sa, adică pentru atitudinea corectă față de Iisus Hristos și față de lucrarea Sa de răscumpărare. Și până la moarte crucea îi va fi vizibilă, din nou și din nou va intra în câmpul său vizual, din nou și din nou o va împinge în interior spre cruce, dacă nu se apără și fuge de cruce. Căci Cel care a murit pe cruce îi atrage în mod constant pe oameni să vină la El la crucea Sa și să se descarce acolo de povara păcatului, pentru a-și putea continua drumul liberi și răscumparați și pentru a intra în cele din urmă în împărăția luminii prin poartă, atunci când a venit pentru ei ceasul morții. Atunci ființa umană se va ridica la viață, sufletul său se va ridica la viață, nu va gusta moartea, pentru că a fost răscumparaț de păcat și de moarte, de durere și suferință, a fost eliberat de vina sa și acum se întoarce în casa Tatălui său pentru veșnicie, pentru că a învins moartea.... la fel ca și cel care a fost odată vinovat de căderea ei în adânc....

Amin

De ce este necesară recunoașterea lui Iisus?....

B.D. Nr. 8453
30. martie 1963

Din ce în ce mai urgent, voi, oamenii, aveți nevoie să vi se atragă atenția spre divinul Răscumpărător Iisus Hristos, pentru că timpul acordat sufletului vostru pentru eliberarea din formă se apropie de sfârșit.... Cu toate acestea, nu puteți atinge libertatea deplină dacă păcatul vostru primordial nu a fost mai întâi răscumparaț, ceea ce nu poate fi obținut decât prin recunoașterea lui Iisus ca Răscumpărător al lumii. Pentru a fi eliberați de vină, aceasta trebuie să fie recunoscută ca fiind

o vină și iertarea ei trebuie cerută în mod conștient..... Iar voi, oamenii, puteți obține acest lucru doar dacă credeți în Iisus ca Fiul al lui Dumnezeu și în actul Său de mântuire.... Dacă voi înșivă știți că voi înșivă ați fost cauza suferinței și morții Sale amare, pentru că ați devenit odată vinovați și a trebuit mai întâi să fiți eliberați de vină înainte de a putea intra din nou în împărăția luminii și a fericirii.... Faptul că a avut loc umblarea lui Iisus pe Pământ, care s-a încheiat cu moartea Sa pe cruce, este încă contestat de mulți oameni, deoarece.... de dragul credinței libere.... nu pot fi prezentate dovezi care să o dovedească.... Cu toate acestea, de fiecare dată oamenii sunt informați că Dumnezeu Însuși L-a trimis pe Fiul Său pe Pământ.... că o ființă de lumină chemată la existență de El s-a oferit să parcurgă drumul pe Pământ ca ființă umană pentru a ispăși marea vină a apostaziei trecute a multor ființe.... De asemenea, oamenilor li se explică în ce a constat apostazia și de ce a trebuit să se facă ispășirea.... Oamenii vor fi clar informați despre ceea ce a avut loc inițial în împărăția spiritelor, pentru a le facilita oamenilor să creadă în actul de mântuire al lui Iisus. Și toți oamenii ar putea dobândi și ei această credință, dacă s-ar pregăti printr-o viață de iubire, astfel încât spiritul de la Dumnezeu să poată lucra în ei.... Or, tocmai acest lucru le lipsește oamenilor și, astfel, ei resping tot ceea ce li se spune, cu excepția câtorva persoane care, la rândul lor, se străduiesc să îi îndrepte pe semenii lor spre Iisus Hristos pentru ca aceștia să poată găsi răscumpărarea din starea în care au ajuns tocmai din cauza păcatului primordial care încă îi apasă neplătit.... Și sfârșitul se apropie.... Un timp infinit de lung de dezvoltare ascendentă ar trebui să se încheie în viața pământească ca ființă umană, dar această viață pământească nu mai este folosită în așa fel încât omul să se îndrepte în mod conștient către Cel care o poate elibera pentru totdeauna.... El lasă să treacă o mare oportunitate de îndată ce își trăiește existența pământească fără Iisus Hristos, de îndată ce nu se unește mental cu El, în Care Dumnezeu Însuși S-a făcut imaginabil oamenilor și tuturor ființelor.... Iar remușcărilor sale vor fi foarte dureroase într-o zi, când va realiza în împărăția de dincolo ceea ce a ratat pe Pământ.... Căci va trebui să-L găsească și acolo înainte de a se face lumină în jurul său, iar vina păcatului îl va împovăra până când Îi va cere iertare lui Iisus. Dar atunci nu va mai avea posibilitatea de a se maturiza și de a deveni un "copil" al lui Dumnezeu, ceea ce i-a fost cu siguranță posibil pe Pământ.... Sufletul intră într-o etapă spirituală complet nouă atunci când a fost răscumpărat de Cel care i-a ispășit păcatul primordial pe cruce; atunci întinericul în care trăise de la apostazia sa față de Dumnezeu va fi căzut de pe el.... și lumina care strălucește acum asupra lui îl va face nespun de fericit, iar acum se va recunoaște și pe sine însuși ca ființă divină, pentru că orice imperfecțiune l-a părăsit, precum și pentru că este liber de păcat și de consecințele sale.... Faptul că Dumnezeu trebuie să administreze dreptatea și, prin urmare, cere ispășirea se bazează pe perfecțiunea Sa și pe legea divină a ordinii și, prin urmare, și omul trebuie să ispășească tot ceea ce în viața pământească îl împovărează ca păcat, ca o ofensă adusă ordinii divine, sau să facă acest lucru în împărăția de dincolo.... Dar ispășirea marelui păcat primordial nu este posibilă nici pe Pământ, nici în împărăția de dincolo, deoarece această vină a fost prea mare și a necesitat o ispășire pe care ființa umană nu ar fi fost niciodată capabilă să o facă.... Din acest motiv, Iisus a luat asupra Sa această vină pentru oameni și a răscumpărat-o prin moartea Sa pe cruce.... Cu toate acestea, El cere ca și omul să dorească să se elibereze de vina sa și, astfel, să se plaseze în mod conștient la cruce, să-i predea în mod conștient vina sa și să-i ceară iertare.... Și odată ce a primit această iertare, că a fost răscumpărat de acest mare păcat primordial, are iertare și pentru toate celelalte păcate pe care le-a săvârșit în viața pământească, căci omul Iisus a murit pentru toate păcatele care au fost și vor fi săvârșite.... în trecut, prezent și viitor.... El a răscumpărat toată vina păcatului, însă răscumpărarea de la El trebuie să fie cerută în mod conștient, altfel toate substanțele spirituale căzute ar fi readuse brusc la starea lor inițială, iar atunci nu ar mai fi posibilă nici o îndumnezeire și desăvârșire a ființelor, ceea ce necesită liberul arbitru. Dar dacă o ființă umană Îl recunoaște în mod conștient pe Răscumpărătorul divin Iisus Hristos ca Fiul al lui Dumnezeu, în Care Dumnezeu S-a întrupat, atunci și ea se predă cu umilință Lui și apelează la ajutorul Lui, pentru că nu se poate împotrivi singură adversarului lui Dumnezeu și are nevoie de Iisus, Care a învins acest dușman, Care a plătit adversarului Său prețul de cumpărare pentru toate sufletele care vor să fie răscumpărate.... Este și rămâne o chestiune de voință liberă pentru a deveni liber de marea vină, precum și de toate păcatele pe care omul le-a comis în trup.... Dar omul poate găsi iertarea completă, poate deveni liber de orice vină, pentru că Unul a luat asupra Sa această vină din dragoste și milă, pentru că a suferit în mod

indescriptibil și a murit de cea mai chinuitoare moarte pentru a-i scuti pe oameni de suferința de nedescris pe care ar fi trebuit să și-o asume ei înșiși pentru a face o ispășire dreaptă.... Puteți deveni liberi de orice vină, însă depinde de voi dacă acceptați harul incomensurabil, dacă vă lăsați răscumpărați, pentru că nu veți fi forțați să faceți acest lucru și nici actul de mântuire nu poate avea efect asupra voastră împotriva voinței voastre și nu vă poate acorda o libertate totală pe care nu o doriți.... Din acest motiv, nu puteți fi sfătuiți niciodată decât să vă îndreptați către Răscumpărătorul divin Iisus Hristos.... Nu puteți fi sfătuiți vreodată decât să nu treceți pe lângă El.... Nu puteți fi informați vreodată decât în mod veridic despre Iisus și despre actul Său de mântuire.... dar trebuie să luați calea crucii de bunăvoie. Și cu adevărat nu veți regreta dacă îi veți asculta pe cei care vă ies în cale ca mesageri ai lui Dumnezeu pentru a vă lumina.... Atunci drumul vostru pământesc nu va fi unul zadarnic, căci atunci veți ajunge cu siguranță și voi la scopul de a intra în împărăția luminii și a fericirii fără de păcat....

Amin

"Deveniți ca niște copii..."

B.D. Nr. 4654

31. mai 1949

Deveniți ca niște copii...." Eu sunt mulțumit de iubirea liniștită și umilă a copilului, care vine cu încredere spre Mine, care se îndreaptă spre iubirea Tatălui și caută un răspuns de la El. Deveniți ca niște copii.... Dacă vă simțiți cu adevărat ca niște copii și vă îndreptați pașii spre Tatăl, dacă căutați refugiu la El, veți intra în relația corectă în care ați stat la început și pe care voi înșivă ați dezlegat-o din propria voință. Dacă acum vă întoarceți la Tatăl, captivitatea este frântă, redeveniți copii liberi ai lui Dumnezeu, ați regăsit calea spre Mine și puteți fi acum fericiți în prezența Mea. Trebuie să simțiți viu în voi că Eu sunt Tatăl vostru, că sunteți copiii Mei care ați ieșit din iubirea Mea și că posedați veșnic iubirea Mea părintească.... trebuie să fiți fericiți și calmi în gândurile voastre despre Mine, să rămâneți neatinși de orice adversitate și suferință, având ferma încredere că Tatăl vă va proteja de orice pericol pentru trup și suflet. Numai încrederea corectă caracterizează relația unui copil cu Tatăl său, iar până când nu-Mi acordați această încredere nu sunteți încă în relația unui copil cu Mine, atunci sunteți încă departe de Mine și Eu sunt un străin pentru voi și nu sunt prezent în mod constant. Acolo unde o inimă se deschide către Mine, unde comunică cu Mine în dorința de a Mă primi, de a Mă auzi și de a Mă simți, nu mai există o prăpastie între copil și Tatăl, acesta este cu El și Tatăl este în permanență cu copilul său, Tatăl ascultă fiecare cerere, fiecare întrebare și îl consideră pe copil așa cum îi slujește. De aceea, străduiți-vă mai întâi de toate să obțineți dreptul de filiație care decurge din relația corectă cu Mine. Căci dacă sunteți copiii Mei adevărați, aveți și voi dreptul la multe drepturi.... că Tatăl va continua să aibă grijă de copilul Său, că îl va ajuta spiritual și pământesc spre perfecțiune, că îl va instrui și îl va hrăni cu hrană pentru trup și suflet. Ca adevărați copii ai Mei, puteți cere totul de la Mine, Eu nu vă voi refuza nimic și vă voi face în mod constant fericiți cu daruri de iubire pe care le am întotdeauna în rezervă pentru copiii Mei. Deveniți ca niște copii!.... Lăsați deoparte orice fel de orgoliu și veniți cu umilință la Mine cu o inimă iubitoare și acceptați abundența iubirii Mele pe care vreau să o ofer tuturor creațiilor Mele vii. Această relație de copil trebuie să se stabilească încă pe Pământ dacă vreți să deveniți adevărați copii ai lui Dumnezeu cu toate drepturile în eternitate. Iar odată ce v-ați predat Mie ca niște copilași fără voință, nu vă voi mai lăsa niciodată să Mă părăsiți, voi veghea asupra voastră și voi împiedica orice rău să aibă acces la voi, astfel încât nu veți mai putea să vă pierdeți de Mine sau să vă predați adversarului Meu. Eu sunt Tatăl vostru din veșnicie și aștept doar momentul în care vă veți ridica inimile spre Mine pline de iubire de copil. Atunci vă voi fi recâștigat pentru eternitate și veți fi liberi. Pentru că Tatăl nu-și ține copiii sub constrângere de îndată ce i se supun în iubire, deoarece voința lor este acum aceeași, iar ei vor dori doar ceea ce este voința Mea și nu vor mai putea niciodată să le lipsească voința Mea.

Amin

Fiecare dintre voi este destinat să pășească pe Pământ, care dorește să atingă calitatea de copil al lui Dumnezeu, dar nu fiecare dintre voi o atinge, ci mai degrabă sunt doar câțiva a căror evoluție pământească este atât de reușită încât pot pleca ca adevărați copii pe care Tatăl îi poate primi în Împărăția Sa. Pentru că trebuie îndeplinite condiții care ar putea fi cu siguranță îndeplinite de oameni, dar care, cu toate acestea, costă prea mult cucerirea de sine pentru a fi luate în serios de toți oamenii. Condiția prealabilă pentru a ajunge la calitatea de copil al lui Dumnezeu este o viață de iubire care să aibă ca rezultat un grad înalt de maturitate, și foarte puțini oameni sunt pregătiți pentru o astfel de activitate de iubire. Dar nu este nimic imposibil, Dumnezeu nu cere ceva ce ar fi de neîmplinit pentru ființa umană.... Dar calitatea de copil al lui Dumnezeu îi asigură ființei o existență nemărginit de fericită în imediata apropiere a Tatălui.... Ce înseamnă acest lucru nu vă poate fi explicat în mod exhaustiv, dar este o soartă care promite o fericire supremă ființei care a devenit "copilul" lui Dumnezeu dintr-o "creatură".... Dumnezeu și-a atins astfel scopul, pe care l-a planificat deja atunci când a creat nenumărate ființe spirituale și care îi oferă și lui însuși o fericire nelimitată. Dar pentru a atinge acest țel este nevoie de voința liberă a fiecărei ființe în parte și, prin urmare, pe Pământ nu vor exista decât rareori oameni care să se străduiască atât de serios să atingă acest țel și să fie complet absorbiți de iubire în timpul vieții lor pământești. Și totuși, fiecare ființă umană ar putea atinge acest obiectiv, căci a trăi în iubire nu este atât de dificil dacă ființa umană ar aduna voința serioasă de a face acest lucru. Dar iubirea trebuie practică de dragul ei, nu din calcul, căci aceasta din urmă nu ar fi iubire. Iubirea trebuie aprinsă în inimă și apoi să se aprindă tot mai puternic prin activitate iubitoare, apoi focul iubirii se va răspândi rapid și va pune stăpânire pe tot.... sau de asemenea: Oricine este odată împins din interior să lucreze cu iubire nu va renunța niciodată, pentru că fiecare lucrare de iubire este o legătură cu Iubirea Eternă și îl umple de o forță mereu nouă pe care o folosește din nou pentru a lucra cu iubire. Dar ființa umană este prea plină de iubire egoistă și, atâta timp cât nu o învinge, adică atâta timp cât nu se învinge pe sine, va încerca mereu doar, dar niciodată nu se va strădui serios să împlinească poruncile iubirii. Cu toate acestea, doar începutul va costa învingerea de sine, pentru că o persoană iubitoare în curând nu mai poate fi ispitită de nimic din ceea ce vrea să-și facă sieși.... Ea găsește mult mai multă fericire în a-și iubi aproapele decât în a-și împlini propriile dorințe și poftă. Iar acest grad trebuie atins pentru a putea urma atingerea gradului de filiație divină, care nu necesită decât o iubire pură, dezinteresată, care într-o zi îi va aduce o fericire nesfârșită, așa cum îi oferă Tatăl copilului Său pe care îl iubește mai presus de orice. Cu siguranță veți deveni cu toții copii ai lui Dumnezeu, însă copiii Lui vor avea dreptul la moștenirea Tatălui, care se vor întoarce imediat de pe Pământ în brațele Tatălui, care vor primi direct forța iubirii Sale și, prin urmare, vor fi și ei pătrunși direct de El, ceea ce înseamnă fericire nelimitată. Numai calea pe acest Pământ le face pe spiritele primordiale, odată căzute, să câștige calitatea de copil al lui Dumnezeu, deși și alte suflete pot aștepta beatitudinea în împărăția spirituală dacă s-au dezvoltat în ființe de lumină pe Pământ sau în lumea de dincolo, dar gradul de lumină al tuturor ființelor este diferit, iar cel mai înalt grad care poate fi atins pe Pământ este gradul de copil al lui Dumnezeu, la care ar trebui să vă străduiți cu toții și pe care ați putea să-l atingeți și voi cu bunăvoință și cu o legătură sufletească cu Dumnezeu și Creatorul care vrea să fie Tatăl vostru.... Pentru că această legătură din inimă vă va da puterea de a vă depăși pe voi înșivă, iar odată ce ați devenit complet altruști, veți lucra întotdeauna numai cu iubire, veți căuta să-i faceți pe oameni fericiți și nu vă veți gândi la voi înșivă, ci întotdeauna numai la semenii voștri. Și atunci gradul vostru de iubire va crește și veți fi siguri de prezența lui Dumnezeu, ceea ce este, de asemenea, o garanție că veți fi aproape de Tatăl.... Căci Tatăl își dorește copiii Săi, cărora vrea să le pregătească o viață veșnică într-o fericire nelimitată....

Amin

Primiți-Mă în inima voastră, adică doriți cu ardoare să vă uniți cu Mine.... Oricine are această voință serioasă, îl voi accepta și Eu și se va uni cu Mine pentru totdeauna, pentru că și-a schimbat voința sa care odinioară se îndepărtase de Mine, s-a alăturat din nou Mie, așa cum odinioară se despărțise de Mine. Răul cel mai mare din lume este că oamenii trăiesc într-o anumită indiferență, o indiferență față de Mine, pe care poate că Îl acceptă totuși, dar nu cunosc sau nu înțeleg legătura cu Dumnezeu și Creatorul lor, pentru că nu se ocupă de ei înșiși. De cele mai multe ori, ei nu merg pe calea lor pământească fără să Mă cunoască, dar totuși fără o credință mai profundă.... ci doar din indiferență.... cu excepția acelor oameni care, în mod evident, Mi se împotrivesc.... Dar Eu vorbesc despre cei indiferenți, care sunt majoritari, care ar pretinde cu toții, în exterior, că cred în Mine și totuși, mental, se preocupă puțin sau deloc de Mine.... Aceștia, prin urmare, nu M-au acceptat încă în "inimile" lor, voința lor nu este încă serios orientată spre unirea cu Mine, chiar dacă ar nega acest lucru semenilor lor. Cu toate acestea, cunosc cu siguranță gradul de dorință pentru Mine și vreau să fiu acceptat în inima voastră, vreau ca gândurile voastre să se preocupe de Mine, să simțiți nevoia de a stabili legătura intimă cu Mine.... să aveți chiar voința de a vă uni din nou cu Mine de Care v-ați despărțit cândva în mod voluntar.... Tocmai această voință serioasă poate determina o schimbare completă a modului vostru de viață și, prin urmare, și a firii voastre, dar fără voință serioasă nu veți reuși niciodată să obțineți o ușoară schimbare în natura voastră, pentru că tocmai indiferența voastră este o ocazie binevenită pentru adversarul Meu de a se interpune între Mine și voi și el își va exercita cu adevărat influența cu succes. Căci Eu nu vă pot însoți pentru că inima voastră nu Mă caută încă cu seriozitate și, în consecință, nu pot să îl îndepărtez nici pe adversarul Meu dacă vi se alătură. Dar voi înșivă nu posedați puterea de a vă opune fără Mine, voi înșivă sunteți de acord prea ușor cu planurile lui pentru că vă promite în schimb bunuri lumești.... Dar dacă aveți dorința sinceră a inimii voastre ca Eu să fiu aproape de voi, atunci voința voastră este destinată Mie și atunci pot să-l îndepărtez și să fiu cu adevărat și Eu aproape de voi.... , atunci Mă veți fi acceptat în inima voastră și atunci veți fi și voi pe calea cea bună spre Mine, sau altfel nu Mă veți mai pierde niciodată după ce voi fi reușit să pun stăpânire pe inima voastră pentru că ați dorit cu ardoare acest lucru. Și ar trebui să dați cu toții socoteală despre voința voastră cea mai intimă, încotro se îndreaptă ea. Ar trebui să vă întrebați cu toții care este cea mai mare iubire a voastră pe Pământ, dacă încă mai dați preferință lucrurilor lumești sau dacă doar prezența Mea este atât de dezirabilă pentru voi încât sunteți dispuși să renunțați la orice altceva de dragul Meu. Dacă sunteți capabili să faceți aceasta din urmă, sunteți cu adevărat pe calea cea bună și voința voastră serioasă va fi răsplătită, pentru că acum nu veți rata niciun moment pe care îl puteți petrece în prezența Mea, deoarece inima voastră tânjește tot mai mult să Mă poată primi în ea și pentru că un astfel de dor va fi întotdeauna împlinit. Căci și Eu, de asemenea, tânjesc după copiii Mei și doresc ca într-o zi să se întoarcă din nou la Mine, de unde au plecat într-o voință greșit orientată.... pe care trebuie deci să o parcurgă din nou, spre Mine, spre Tatăl lor din veșnicie....

Amin

Purificarea inimii....B.D. Nr. 7367
19. mai 1959

Numai Eu vreau să domnesc în casa Mea și, de aceea, trebuie să cureți totul dacă vrei să Mă primești în inima ta, pentru că atunci nu trebuie să mai fie loc pentru celălalt, pentru că Eu nu pot fi acolo unde el încă stă. Aceasta este cu siguranță o sarcină dificilă pentru voi, pentru a vă purifica complet inima, pentru a renunța la toate dorințele, pentru a lupta împotriva tuturor defectelor și slăbiciunilor și pentru a vă pregăti inima ca locuință pentru Mine, unde totul este clar și luminos și unde Eu pot locui acum pentru a vă face fericiți deja pe Pământ și, de asemenea, într-o zi, în veșnicie. Pentru că prezența Mea vă aduce această fericire, prezența Mea nu rămâne fără efect, prezența Mea înseamnă o maturitate sufletească tot mai mare, înțelepciune și putere pentru ca voi să realizați ceea ce vă era imposibil înainte. Dacă Eu pot fi în tine, atunci nu te vei mai simți singur și abandonat, atunci vei ști că ești bine adăpostit în inima Tatălui, că nu mai ești amenințat de pericole, că adversarul Meu

nu te mai poate hărțui și că ești tot mai aproape de desăvârșirea ta, pentru că unirea cu Mine, care înseamnă totul pentru tine, este acum sigură și pentru tine. Dar mai întâi trebuie să vă purificați inimile, trebuie să faceți totul pentru a scăpa de cel care vrea să vă posede pentru totdeauna, dar care este ruina voastră. Dar și Eu vreau să locuiesc în tine și să te posed pentru totdeauna, dar nu pot să împart cu el, inima ta trebuie să fie în întregime a Mea, și nu poate fi așa decât dacă iubirea ta Îmi aparține în întregime, iar asta înseamnă că nu mai dorești și nu mai vrei să posezi nimic altceva decât pe Mine singur.... Astfel, toate dorințele pământești trebuie să se stingă, să nu-ți dorești nimic mai mult decât să fii copilul Tatălui tău și să poți comunica cu Tatăl tău ca niște copii. Iar contactul intim include și unirea intimă, copilul trebuie să fie aproape de Tatăl, Tatăl trebuie să fie cu copilul Său..... astfel să se instaleze în inimile voastre. Nu știți ce fericire simte copilul atunci când se simte complet în siguranță în brațele Tatălui, când nu mai are nicio teamă, când nu mai trebuie să se teamă de greutăți, adversități și persecuții, când a găsit pacea interioară pe care numai iubirea intimă a Tatălui i-o poate pregăti. Și voi toți puteți obține această pace, dacă luați în serios să vă curățați inima pentru a Mă primi în ea..... Orice neliniște te va părăsi, neliniștea te va părăsi, nu vei mai cunoaște slăbiciunea și suferința, vei merge pe drumul tău cu putere și claritate, pentru că nu vei mai merge singur, ci îți vei parcurge viața pământească în compania constantă a Mea și astfel și a dușmanului tău.... Adversarul Meu.... nu te mai poate hărțui, pentru că nu mai găsește în tine un colțișor în care să se refugieze, căci inima ta a devenit atât de luminoasă datorită prezenței Mele, încât el nu se mai poate ascunde, căci fuge de lumină și cu atât mai mult de prezența Mea. Prin urmare, dacă vrei să obții pacea interioară, atunci lasă-Mă să intru în inima ta și purific-o de tot ceea ce ar mai putea împiedica intrarea Mea în tine..... Și vă voi ajuta în această lucrare de îndată ce voi vedea că tânjiți după prezența Mea.... Atunci îți voi da puterea de a întreprinde totul pentru a-ți pregăti inima ca pe o locuință demnă de Mine, iar Eu Mă voi muta cu bucurie în ea și voi rămâne cu tine pentru totdeauna, căci atunci nu voi părăsi niciodată pe copilul Meu care odată s-a dăruit de bunăvoie Mie....

Amin

Unde mă duc?

Nemurirea....

B.D. Nr. 8790
25. martie 1964

Un lucru pe care îl puteți accepta ca fiind foarte sigur este că o trecere în neființă din partea voastră nu mai este posibilă, deoarece puterea Mea este veșnic indestructibilă și totuși voi sunteți emanația Mea. Și dacă știți acest lucru, ar trebui să faceți și voi totul pentru a pregăti o soartă frumoasă pentru această ființă nepieritoare, căci acest lucru ține numai de puterea și de voința voastră. Pentru că voi sunteți creaturi intrinseci, care sunt sensibile și, prin urmare, veți simți atât agonie, cât și beatitudine, dar care poate fi redusă și sporită și care este propria voastră preocupare în timpul vieții voastre pământești. Pentru că nu aveți cunoștințe precise despre starea de după moartea trupească, pentru că nu sunteți convinși nici măcar de supraviețuirea sufletului, omiteți cel mai important lucru din viața pământească și nu vă gândiți la ceea ce trăiește mai departe.... sufletul vostru.... pe care, prin urmare, puteți și trebuie să-l plasați într-o stare de fericire dacă vreți să împliniți scopul vieții voastre pământești. Faptul unei continuări a vieții după moarte nu vă poate fi dovedit pentru a nu vă obliga să trăiți de la felul vostru de viață, și totuși, cu bunăvoință, voi înșivă puteți dobândi convingerea interioară că sunteți nepieritori, adică numai dacă credeți într-un Dumnezeu și Creator care a lăsat să se nască tot ceea ce vă este vizibil.... Căci, dacă priviți mai atent și cu inima deschisă fiecare operă de creație, veți putea deja să recunoașteți mici minuni pe care o putere creatoare extrem de înțeleaptă le-a adus la existență. Și, de asemenea, puteți recunoaște în mare parte scopul lor, ceea ce dovedește din nou înțelepciunea și dragostea Sa.... Și astfel trebuie să concluzionați că există o Divinitate perfectă din care au apărut toate lucrările de creație. Perfectiunea, însă, nu cunoaște limite, atât timpul cât și spațiul nu sunt supuse niciunei limitări, și astfel produsele voinței creatoare a celei mai perfecte puteri creatoare sunt, de asemenea, în conformitate cu legea Mea divină.... Și ele vor fi nelimitate, ele nu vor avea sfârșit.... care, însă, nu se referă niciodată decât la creațiile spirituale, la care sufletul ființei umane trebuie să se raporteze.... Toate creațiile vizibile sunt, de asemenea, substanțe spirituale care rămân vizibile doar temporar, dar care continuă să existe spiritual și după dizolvarea lor, numai că forma exterioară dispare prin voința Mea tocmai pentru a elibera ceea ce este conținut în ele.... Și astfel, trebuie să vă considerați și voi înșivă, corpul vostru fizic, ca o formă exterioară care există doar temporar și care conține spiritualul, Sinele vostru real.... până când moartea dizolvă învelișul exterior și eliberează substanța spirituală dinăuntru, care, totuși, este și rămâne nepieritoare. Chiar și în viața terestră, voi, oamenii, puteți percepe și urmări schimbările constante ale operelor de creație, iar una va da naștere mereu celeilalte, iar tot ceea ce vedeți este însuflețit spiritual, adăpostește în sine o particulă minusculă de substanță spirituală care se mărește constant și se ascunde astfel în opere de creație din ce în ce mai mari, până când, în cele din urmă, toate aceste particule s-au adunat în sufletul uman, care a fost creat cândva de Mine ca "ființă conștientă de sine" și, prin urmare, este și el veșnic nepieritor. Dacă voi, oamenii, puteți dobândi o credință convinsă în nemurirea sufletului vostru, într-o continuare a vieții după moarte, atunci veți merge și voi în siguranță pe calea (sau căile) vieții, atunci veți dori și voi să pregătiți o soartă suportabilă sau chiar fericită pentru suflet și să nu treceți iresponsabili prin viața voastră.... Dar în ultimele zile oamenii sunt complet indiferenți, nu doresc să cunoască ceea ce nu cunosc și sunt mulțumiți de lucrurile pământești, acordă atenție doar lucrurilor lumești și nu se străduiesc să dobândească cunoștințe spirituale, și atunci sufletul nu poate fi decât într-o stare jalnică după moartea trupului și trebuie să îndure mari chinuri în împărăția celor de dincolo.... Iar Eu aș vrea să vă scutesc pe voi, oamenii, de (aceste) chinuri și, de aceea, vreau să vă dau mereu lămuriri despre nemurirea voastră, ceea ce explică tot ceea ce vine asupra voastră, pentru că vreau să vă fac să vă gândiți de unde veniți și încotro vă îndreptați. Iar dacă va trebui să părăsiți brusc Pământul, dacă sufletul vostru este despărțit pe neașteptate de corpul vostru, atunci cu greu va conștientiza că a intrat

în împărăția de dincolo, pentru că se află pur și simplu într-un mediu diferit și nu știe că nu mai trăiește..... Iar starea sa spirituală va fi cu atât mai întunecată cu cât și-a condus în mod iresponsabil modul de viață pe Pământ. Dar el există și nu mai poate pieri în veșnicie. Drumul pe care va trebui să îl parcurgă atunci va fi încă infinit de lung pentru a obține doar o mică iluminare a spiritului, pentru ca el să dobândească o licărire de cunoaștere în funcție de atitudinea pe care o va avea în împărăția de dincolo față de porunca divină a iubirii, care de asemenea trebuie îndeplinită în lumea de dincolo înainte de a i se putea oferi o mică îmbunătățire și o mică cunoaștere. Dar dacă el a dobândit deja pe Pământ credința în continuarea existenței sufletului după moartea trupului, el își va conduce totuși și viața pământească cu mai multă responsabilitate, iar ascensiunea în împărăția de dincolo poate avea loc mai repede și mai ușor....

Amin

Gândurile la moarte sunt favorabile pentru suflet....

B.D. Nr. 7445

3. noiembrie 1959

În repetate rânduri sunteți îndemnați să vă gândiți la sfârșitul vostru temporal, căci nu trăiți în mod conștient pe acest Pământ decât atunci când vă gândiți la timpul de după moartea trupească, pe care vi-l creați în timpul vieții pământești la o stare de beatitudine sau, de asemenea, la o stare de suferință și agonie. Dacă vă gândiți adesea la moarte, atunci încercați să deslușiți și scopul vieții voastre pământești, pentru că vi se pare de neînțeles că ar trebui să existați doar pentru scurta perioadă de timp pe Pământ, care este de asemenea de durată vagă pentru fiecare persoană.... Și, din punct de vedere emoțional, va trebui deja să recunoașteți continuarea existenței sufletului vostru, pentru că Eu-ul vostru, sufletul vostru, rezistă la gândul unei extincții complete.... El simte că continuă să trăiască și, prin urmare, ființa umană va trăi totuși în mod responsabil pe Pământ dacă își amintește că timpul său este limitat conform voinței lui Dumnezeu. De aceea, astfel de gânduri sunt întotdeauna utile doar pentru sufletul vostru, întrucât vă ocupați de moartea odată sigură, căci ele nu pot decât să vă stimuleze să faceți o muncă a sufletului din impulsul interior de a-l duce la perfecțiune cât încă mai locuieste pe Pământ. Căci nici o ființă umană nu știe cât timp îi mai rămâne de trăit pe acest Pământ.... Dar nu toată lumea este mișcată de astfel de gânduri, căci cel care este ademenit și ținut captiv de lume va respinge întotdeauna astfel de gânduri și va dori să obțină tot ceea ce este posibil din viață. Și tocmai aceștia sunt cei care ajung în împărăția de dincolo fără nicio bogăție spirituală, care se trezesc săraci și nevoiași în partea cealaltă, în întuneric și lipsă totală de putere.... Ar trebui să fiți avertizați de această soartă și veți încerca cu siguranță să vă schimbați viața dacă vă preocupați mai mult de gândurile despre moarte, căci vă veți teme emoțional de moarte în neputință și întuneric și veți căuta să dobândiți deja dinainte lumină și putere, pentru că spiritul vă împinge din interior, de îndată ce sunteți dispuși să îl ascultați doar pentru o scurtă perioadă de timp, ceea ce favorizează întotdeauna gândurile spirituale, deoarece fiecare gând despre moarte și despre urmările ei este deja un gând orientat spiritual, care va avea întotdeauna un efect favorabil dacă voința ființei umane este bună. Iar aceștia sunt abordați în mod special pentru că adesea au o voință slabă, care trebuie să fie îndemnată la acțiune prin cuvinte sau prin exemplu. Gândiți-vă adesea la faptul că va trebui să muriți și gândiți-vă la îmbunătățirea stării sufletului vostru după moarte cât timp sunteți încă pe acest Pământ. Și nu veți face decât să aduceți un beneficiu sufletului vostru, deoarece acesta va face involuntar un efort pentru a-și conduce bine drumul vieții, adică în spiritul lui Dumnezeu, pentru că simte responsabilitatea. Ființa umană poate avea cu siguranță harul de a ajunge la o vârstă înaintată, dar și viața sa pământească nu poate dura decât foarte puțin timp, și trebuie să fie mereu pregătită pentru intrarea în împărăția luminii, căci și ea poate să se maturizeze și să progreseze în dezvoltarea sa într-un timp scurt, dar trebuie să aibă și voința de a face acest lucru și să-și acopere viața pământească cu o privire orientată spiritual; și atunci nu va trebui să se teamă nici de ceasul morții, ea va însemna doar o schimbare a șederii sale, o schimbare de sferă, pe care acum o găzduiește sufletul: Împărăția luminii și a fericirii, unde va trăi și nu va mai trebui să se teamă de moarte pentru totdeauna....

Amin

Vi se va acorda o soartă binecuvântată în casa Tatălui Meu. Veți găsi tot ceea ce vă face plăcere dacă sufletul vostru este pur și liber de dorințe pământești, dacă este matur pentru împărăția spirituală. Dar voi, oamenii, nu puteți înțelege în ce constau aceste fericiri, bucuriile pentru sufletul vostru pur, spiritualizat, decât atunci când strădania voastră pe Pământ se va aplica deja bunurilor spirituale, când Pământul nu va mai fi capabil să vă încante cu bunurile sale. Plăcerile spirituale oferă sufletului plăceri de nedescris, sunt plăceri care ating sentimentele sufletului așa cum plăcerile pământești ating trupul, astfel încât acesta este extrem de fericit pentru că nu mai dorește nimic pământesc. La fel ca pe Pământ, sufletul simte frumusețea și în lumea de dincolo și, la fel ca pe Pământ, el cunoaște și sentimentul fericirii, dar într-un grad mult mai pronunțat. Dorința sa continuă să fie îndreptată spre sporirea bunurilor spirituale, iar această dorință este împlinită și pentru suflet. Acesta poate vedea și auzi creații inimaginabile și își trage în mod constant înțelepciunea și puterea din ele. Se mișcă în cele mai încântătoare împrejurimi, pentru care nu se poate găsi nicio comparație pe Pământ, deoarece creațiile pământești sunt sărace și sărăcicioase în comparație și, prin urmare, oamenilor le lipsește și puterea de imaginație pentru lucrurile miraculoase ale iubirii divine pe care El le lasă să le vadă copiii Săi. Și, întrucât fiecare ființă se află în contact cu suflete asemănătoare, fericirea este considerabil sporită și lumina crește constant. Pentru că starea în lumea de dincolo a ființelor încă imperfecte poate fi bine descrisă, deoarece nu diferă prea mult de cea de pe Pământ, astfel încât adesea sufletele se cred încă în viață pe Pământ, și aceasta pentru mult timp. Așa cum pe Pământ oamenii trăiesc în materie și nu o pot înțelege, așa cum oamenii care se străduiesc din punct de vedere spiritual se retrag din lume și sunt totuși fericiți, tot așa și cei dintâi trăiesc în împărăția spirituală în aceeași dorință pentru materie, care se împlinește în așa măsură încât nici măcar împlinirea nu-i poate face fericiți, până când, după mult timp, încep să se despartă de ea în conștientizarea lipsei ei de valoare. Dar împărăția spirituală a luminii cu locuitorii ei este închisă pentru aceste ființe.... Este o altă lume pentru care ele nu au încă nici o înțelegere și în care nici nu ar putea exista, deoarece abundența de lumină le-ar consuma. Dar există întotdeauna ființe de lumină nerecunoscute printre ei care îi instruiesc și încearcă să le ghideze voința pentru a se desprinde de dorințele pământești și pentru a tinde spre ceva mai înalt pentru a putea intra și ele în împărăția luminii după un timp adesea îndelungat. Sufletele pot intra în lumea de dincolo în același grad de imperfectiune, dar au nevoie de perioade de timp diferite pentru a se maturiza... în funcție de capacitatea de a iubi a inimii lor, care uneori se schimbă mai repede în împărăția spirituală decât pe Pământ, dar care poate dura de asemenea foarte mult timp pentru a se lepăda de defecte și vicii. Cu toate acestea, aceste suflete imature văd întotdeauna concepte familiare, în timp ce în împărăția luminii sufletul întâlnește complet necunoscutul, iar vederea și auzul declanșează o fericire inimaginabilă, iar miracolele sunt nesfârșite. Căci promisiunea lui Iisus se împlinește: "Ceea ce ochiul nimănui nu a văzut și ceea ce urechea nimănui nu a auzit, Eu am pregătit pentru cei ce Mă iubesc.

Amin

Necazul sufletelor în lumea de dincolo.... Mijlocire - Schimbarea voinței....

B.D. Nr. 5318
16. februarie 1952

Necazul sufletelor sărace din lumea de dincolo este nespus de mare, căci starea lor este adesea insuportabilă, deoarece un întuneric dens le înconjoară și nu pot găsi o cale de ieșire. Cu cât un suflet suferă însă mai mult, cu atât este mai probabil ca el să intre în el însuși, să reflecteze asupra vinovăției sale și să caute ajutor în jur, motiv pentru care urmărește apoi orice mică rază de lumină din care speră să fie salvat. Numai așa poate fi adus la lumină atunci când caută să scape de întuneric. Înainte de aceasta nu ar fi capabil să înțeleagă instrucțiunile, dar oricât de încăpățânat ar fi, ar fi învățat că orice efort de iubire ar fi în zadar pentru el. Voința fiecărui suflet poate fi recunoscută de către ființele de lumină și, în conformitate cu ea, ele ghidează spre lumină sufletele sărace care tânjesc după ea, căci aceste suflete se află acum în starea în care li se poate aduce ajutor, pentru că ele sunt dispuse să accepte ajutorul și, de asemenea, cer să fie ajutate.... Astfel, atunci poate începe lucrarea de

răscumpărare asupra acestor suflete, chiar dacă ele vin din abis. Atunci, harul și dragostea lui Iisus vor fi avut efect și asupra sufletelor individuale din abis, iar aducerea mântuirii la ele este o sarcină extrem de recunoscătoare, la care voi, oamenii, puteți contribui într-o măsură de nedescris prin mijlocirea conștiință și instruirea mentală a celor care vă abordează pentru ajutor. Sufletele din lumea de dincolo știu că oamenii de pe Pământ sunt încă în posesia unei vitalități de care ele sunt complet lipsite și, prin urmare, îi înconjoară pe acești oameni pentru a primi putere de la ei. Recunosc că nu știu sub ce formă primesc forța, dar le cer oamenilor ceea ce le lipsește, ceea ce nu au, dar pot percepe în oameni. Marea lor nevoie le împinge din nou și din nou către oamenii de pe Pământ, chiar dacă adesea nu mai au decât o vagă amintire a cunoștințelor pe care le dețineau pe Pământ. De aceea, instruirea acestor suflete nu este ușoară, deoarece trebuie să se țină cont de capacitatea lor slabă de gândire și le lipsesc toate cunoștințele în funcție de vinovăția lor, de starea lor de maturitate. Cu toate acestea, ele sunt însetate de iluminare și ascultă răbdătoare atunci când li se dau explicații. Există mari greutatea în împărăția de dincolo, dar ele pot fi atenuate de voi, oamenii, dacă sunteți dispuși să le ajutați, dacă vă este milă de aceste suflete și vă este stimulată voința de a ajuta. Pentru că ele simt deja gândurile de iubire din partea voastră ca pe o sursă de putere vizibilă și, prin urmare, nu vor părăsi niciodată o persoană care le ajută în așa fel încât își amintește cu dragoste de ele și apelează la Iisus Hristos pentru a cere ajutor pentru aceste suflete sărace. Răscumpărătorul divin este întotdeauna dispus să ajute sufletele să se ridice din abis, însă legea iubirii nu poate fi ocolită, iar dacă sufletul nu poate încă să adune iubirea în sine, El este mulțumit de mijlocirea iubitoare și o acceptă ca fiind practică de sufletele însele. Iar acestea vor găsi răscumpărarea prin dragostea și mila Lui.... Infinit de mult pot contribui oamenii pentru a salva sufletele din întuneric.... Toate vi-o cer, și de îndată ce vi-o cer, de îndată ce intră în gândurile voastre, știți că pot fi ajutate, că au ajuns deja în starea în care doresc ajutor, și acum și efortul de iubire din partea oamenilor nu este în zadar.... Ajutați-le, salvați-le din adversitatea lor și contribuiți astfel la răscumpărarea sufletelor care au neglijat să lucreze la desăvârșirea lor pe Pământ și care, de aceea, se află în cea mai mare adversitate în lumea de dincolo, din care numai iubirea oamenilor le poate ajuta....

Amin

Aprovizionarea cu putere în lumea de dincolo necesită voința iubitoare de a ajuta....

B.D. Nr. 7309
15. martie 1959

Fiecare ar trebui să se străduiască să se perfecționeze atâta timp cât rămâne pe acest Pământ, căci odată intrat în împărăția de dincolo într-o stare imperfectă va avea mult mai puțină forță decât pe Pământ și, pentru moment, va trebui să dobândească forță prin activitate iubitoare care, însă, necesită din nou forță, în timp ce pe Pământ are la dispoziție vitalitatea pe care o poate folosi după propria voință, deci și pentru activitatea iubitoare. Gândiți-vă că numai activitatea iubitoare va aduce vreodată perfecțiunea voastră, că sufletul vostru se poate maturiza numai prin activitate iubitoare, indiferent dacă este pe Pământ sau dincolo de Pământ.... Luați în considerare că aveți întotdeauna nevoie de putere pentru aceasta.... Sunteți de compătimit dacă ajungeți acolo într-o stare de neputință și depindeți acum de ajutorul oamenilor de pe Pământ sau al ființelor de lumină din împărăția spirituală pentru a vă recăpăta pentru moment ceva putere. Oamenii vă pot transmite acest aport de putere prin mijlocirea plină de iubire, dar de aceea ar trebui să câștigați și dragostea semenilor voștri de pe Pământ, care vă vor include acum în mijlocirea lor, astfel încât să căpătați putere. Ființele de lumină vă vor veni și ele în ajutor, dar nu vă pot transmite forța în mod arbitrar.... Trebuie să fiți dispuși să ajutați alte suflete în necazurile lor cu acest aport de forță și tocmai această voință de a iubi trebuie să se trezească în voi înșivă, numai atunci veți primi forța necesară pentru a lucra cu iubire. Există cu siguranță multă adversitate în împărăția de dincolo, dar oricine a trecut pe lângă adversitatea semenilor săi pe Pământ va fi puțin afectat de aceasta și în lumea de dincolo, deoarece iubirea de sine este încă prea mare și se gândește doar la propria adversitate. Din acest motiv, este mult mai dificil să atingeți un grad de perfecțiune mai înalt decât pe Pământ și, de aceea, voi, oamenii, nu ar trebui să fiți indiferenți, ci să vă folosiți bine de vitalitatea de care dispuneți pentru salvarea voastră în lumea de dincolo.... Puteți cu adevărat să adunați multe comori pe Pământ, dacă doar veți desfășura cu sârguință lucrări de iubire

dezinteresată față de aproapele, și veți intra în împărăția spirituală plini de putere și lumină și astfel veți putea utiliza imediat comorile voastre spirituale ca ajutoare pentru ființele nenorocite care nu au reușit să adune bogății spirituale pe Pământ și care, prin urmare, depind de un ajutor iubitor în cea mai mare adversitate. Căci numai iubirea le poate aduce ajutor, chiar dacă mai întâi propria voință trebuie să fie dispusă să accepte această iubire și, de asemenea, să-i ajute din nou pe tovarășii lor în suferință, care, ca și ei, nu au reușit să dobândească comori spirituale pe Pământ. Adversitatea este mare în împărăția de dincolo și, de aceea, oricine care știe, care crede în relatările despre aceasta, ar trebui să încerce totuși să atingă maturitatea sufletului său pe Pământ, iar când va intra în împărăția spirituală va fi fericit că a urmat aceste îndemnuri, căci nu va putea niciodată să compenseze cu bunăvoință ceea ce îi este extrem de ușor pe Pământ..... Cu siguranță că va putea totuși să atingă lumina și beatitudinea, dar îi va lua mult mai mult timp și îi va cere un mare efort pentru a face doar câțiva pași mai departe, în timp ce viața pământească a fost suficientă pentru a-i permite să atingă cel mai înalt grad.... gradul de filiație divină pe care, însă, nu-l va mai putea atinge în împărăția de dincolo. Prin urmare, trăiți în iubire, faceți totul pentru a vă duce sufletul la perfecțiune cât timp sunteți încă pe Pământ și într-o zi veți fi binecuvântați din belșug și, ca adevărați ajutători, veți putea, de asemenea, să desfășurați o lucrare de răscumpărare în lumea de dincolo pentru cei care, din vina lor, au rămas în întuneric și nu pot ajunge la lumină și libertate decât cu cel mai mare efort....

Amin

Amurg în lumea de dincolo.... Credința în Dumnezeu....

B.D. Nr. 8339

26. noiembrie 1962

Si dacă doar o mică lumină poate fi aprinsă pentru voi înainte de trecerea voastră în neființă din această lume, atunci nu trebuie să intrați în întunericul cel mai adânc și puteți găsi drumul vostru, puteți deja să includeți și alte suflete în micul vostru cerc de lumină și, de asemenea, să le ajutați să se lumineze. Și este o lumină atât de mică dacă credeți într-un Dumnezeu și Creator și vă rugați la El.... Atunci rezistența voastră va fi înfrântă și atunci va fi posibil să lăsați să strălucească spre voi o lumină din ce în ce mai strălucitoare în împărăția de dincolo.... Și atunci nu-l veți respinge nici pe Iisus Hristos atunci când cunoștințele despre El vă vor fi transmise de ființe spirituale de lumină. Căci lumina cea mai strălucitoare nu poate străluci pentru voi decât atunci când ați devenit liberi de orice vină, când Îl recunoașteți și Îi cereți răscumpărarea și iertarea vinovăției voastre.... Dar câți oameni pleacă de pe acest Pământ fără să-L fi găsit pe El, și atunci nici ei nu pot fi acceptați în împărăția luminii.... Cu toate acestea, ei se pot mișca în lumina asfințitului dacă au credință în Mine, dacă nu neagă complet un Dumnezeu și un Creator, căci aceasta din urmă ar însemna inevitabil și cel mai adânc întuneric pentru suflet.... A umbla în amurg nu este o fericire, dar nici fără speranță.... Sufletul va recunoaște suflete care gândesc la fel ca el și, de asemenea, va avea ocazia de a fi de ajutor și, astfel, va crește și lumina din interiorul și din jurul său.... Pentru că faptul că crede în Mine îl face, de asemenea, să își amintească de Mine și să ceară ajutor, iar acesta îi poate fi dat vreodată în împărăția de dincolo doar dacă acceptă sfaturile date de ființe de lumină necunoscute, care constau întotdeauna doar în invocarea lui Iisus Hristos și în oferirea de ajutor pentru sufletele suferinde. De asemenea, rezistența nu va mai fi atât de mare pentru că el a renunțat deja la rezistență pe Pământ prin credința lui în Mine. De aceea este extrem de important să aducem oamenilor, cât timp sunt încă pe Pământ, Cuvântul Meu care îi instruieste și care Mă poate aduce pe Mine Însumi aproape de ei, deoarece voința lor este liberă și credința lor în Mine trebuie să fie și ea liberă, iar ei nu o pot dobândi decât prin credința în iubire.... De aceea, este necesar îndemnul constant de a împlini poruncile iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele.... și oricine urmează aceste îndemnuri Mă va recunoaște curând și prin activitatea sa de iubire și va crede în Mine.... Și dacă va fi atins măcar acest grad pe Pământ, atunci nu trebuie să se teamă nici de ceasul morții, chiar dacă nu va putea intra pe târâmurile celor binecuvântați, totuși va lua cu el o mică lumină, care îi va lumina calea și, în conformitate cu voința sa, chiar și acum încă liberă, va fi sporită și ascensiunea sa spre înalt va fi asigurată pentru el.... Dar acolo unde nu s-a putut aprinde nici cea mai mică lumină, întunericul cel mai adânc este soarta irevocabilă a unui suflet care se va afunda mult mai mult decât să ia calea ascensiunii, chiar dacă din

când în când luminile strălucesc în întuneric și atrag sufletele afară.... totuși ajutorul care li se oferă este rareori acceptat, dacă nu se face multă mijlocire pentru acele suflete, ceea ce are ca efect un flux de putere și atunci poate determina și un suflet să se schimbe și să dorească lumina.... Dar, în prezent, inimile oamenilor de pe Pământ se află într-o stare de întuneric profund, deoarece credința în Mine a fost pierdută de omenire, deoarece o credință formală.... o credință bisericească care nu este vie prin iubire.... nu poate fi numită credință, iar oamenii înșiși nu sunt convinși în interior că există un Dumnezeu în fața căruia vor trebui să răspundă într-o zi. De aceea, împărăția întunericului este extrem de populată și Pământul este înconjurat de suflete care nu se pot desprinde de mediul în care au trăit și care îi afectează pe oameni în cel mai nefavorabil mod. Pentru ca acest întuneric de pe Pământ să fie totuși străpuns, peste tot strălucesc mici luminițe, adică peste tot încerc să îndrum Cuvântul Meu care să lumineze inimile oamenilor, astfel încât numărul celor care se scufundă fără speranță în abis să fie redus. Căci împărăția spirituală își va închide în curând porțile și nu va mai accepta astfel de suflete întunecate, căci de îndată ce va veni sfârșitul Pământului, ele vor cădea în soarta noii izgoniri.... Întunericul va fi partea lor pentru că au evitat lumina care le-a fost poruncită de Sus....

Amin

Soarta binecuvântată și activitatea în Împărăția spirituală....

B.D. Nr. 5624
13. martie 1953

O soartă cu adevărat binecuvântată vă așteaptă dacă intrați în împărăția de dincolo bogat binecuvântată cu bunuri spirituale. Atunci veți putea imediat să vă ocupați de sarcini care vă fac pe voi înșivă fericiți, veți simți o abundență de putere și veți dori să o transmiteți mai departe, pentru că știți, de asemenea, că există ființe complet neputincioase și pe care le puteți ajuta. Și voința voastră se îndreaptă spre acești nefericiți, iar acum începe activitatea voastră efectivă de răscumpărare a sufletelor nefericite legate, împărtășindu-le binele spiritual pe care îl posedați voi înșivă, lucrând cu comorile pe care le-ați dobândit pe Pământ printr-o viață de iubire.... Voi posedați putere din belșug.... și vedeți chinul sufletelor neputincioase, pentru că ochii voștri s-au deschis la soarta celor care locuiesc în întuneric.... Îi puteți vedea în starea lor nefericită, vă puteți alătura lor, dar fără să fiți recunoscuți de ei ca aparținând unei alte sfere.... Dorința de a ajuta devine copleșitoare în voi, cu perseverență și iubire încercați să încurajați aceste suflete să fie ele însele active și să dobândească forța pentru aceasta prin iubire.... Voința unui astfel de suflet de a ajuta sufletele suferinde le va da deja forța, iar efortul vostru constant va fi de a stimula această voință, pentru că nu le puteți ajuta altfel decât dacă voința lor se opune. Cu toate acestea, o nouă forță va curge mereu către voi și, prin urmare, nu veți obosi în activitatea voastră de răscumpărare. Aveți cu toții suflete aproape de voi pe care le puteți ajuta, iar acest lucru vă face fericiți că puteți distribui și primi astfel o forță mereu nouă, că vă înconjoară o lumină tot mai strălucitoare și că puteți purta lumina acolo unde iubirea voastră vă îndeamnă să ajutați. Activitatea propriu-zisă nu vă poate fi explicată vouă, oamenilor, dar niciun suflet nu este inactiv, care stă în lumină și, prin urmare, are astfel o bogăție spirituală de oferit. Unirea cu ființe de același grad de lumină le sporește puterea de a ajuta, iar împreună ele își continuă acum activitatea de răscumpărare pentru a efectua și salvări dificile, pentru care puterea sufletului individual nu este încă suficientă. Ceea ce sufletul a dobândit pe Pământ sub formă de bunuri spirituale crește tot mai mult în împărăția spirituală, căci el distribuie și primește tot mai mult cu cât dăruiește mai mult.... O cunoaștere cuprinzătoare îl umple, iar cunoașterea este lumină.... De aceea nici el nu se teme de întuneric, pentru că el poate oricând să radieze lumină dacă vrea.... Dar abundența lui de lumină rămâne ascunsă sufletelor întunericului până când ele însele tânjesc după lumină. Dar sufletul de lumină vede totul, pentru el întunericul nu reprezintă nici un pericol și nici o teroare, doar o iubire milostivă îl umple atunci când vede sufletele neputincioase care nu se pot elibera din situația lor nefericită. Iar acolo unde există iubire, există și salvare.... Din acest motiv, lumina este adusă în mod constant în întuneric, iar sufletul este lucrat atât de mult cu dragoste și răbdare până când caută să se schimbe, până când el însuși vrea să primească lumina.... Atunci lucrarea de salvare va fi reușită, pentru că acum sufletul poate primi ceea ce îi lipsește, sufletul de lumină se poate dărui pe sine, și va fi cu

atât mai fericit cu cât ajutorul său va fi acceptat cu mai multă bunăvoință. Căci el conduce la Dumnezeu sufletele care au fost pierdute pentru El atâta timp cât au lăncezit în întuneric....

Amin

Revederea în lumea de dincolo....

B.D. Nr. 6312

15. iulie 1955

Există o revedere în împărăția spirituală, voi, oamenii, puteți fi convinși de asta.... Dar dacă vi se va acorda sau nu o revedere cu cei dragi imediat după plecarea voastră de pe acest Pământ depinde de gradul de maturitate atât al sufletelor voastre, cât și al sufletelor celor dragi, căci acolo unde acesta nu este încă atât de ridicat încât să fie posibilă viziunea spirituală, trebuie mai întâi ca acesta să fie atins, ceea ce poate dura de asemenea mult timp. Doar la un anumit grad de maturitate sufletul este capabil să absoarbă impresiile. Astfel, trebuie să se afle el însuși în lumină pentru a putea recunoaște cine se apropie de el, deși un suflet aflat într-un grad de maturitate scăzut știe și el că este înconjurat de ființe, dar nu le poate recunoaște atâta timp cât îi lipsește facultatea vederii spirituale. Dar fericirea ființelor constă în faptul că pot comunica cu cei care le-au fost apropiați pe Pământ.... Și de aceea, sufletele care se află deja în lumină, ca urmare a maturității lor, se vor apropia întotdeauna de ai lor, fie pentru a face schimb cu ființe cu o maturitate spirituală egală, fie pentru a ajuta sufletele încă slabe să se înalțe și ele.... Astfel, sufletele mai mature vor avea capacitatea de a recunoaște sufletele, dar nu și invers.... deoarece sufletele slabe trebuie stimulate să se străduiască, dar nu vor fi forțate să facă acest lucru prin dovezi.... Pentru că ar fi întotdeauna o dovadă atunci când s-ar apropia de ele un suflet de lumină care îl recunosc că au fost în legătură cu el pe Pământ.... Și astfel, darul harului bucuriei revederii face parte din nou din ființa spirituală matură, care este nespus de fericită de acest lucru și care acum face totul la rândul ei pentru a ajuta la fel și sufletele încă imature să atingă această fericire.... Acestea se străduiesc în modul cel mai iubitor pentru aceia și nu încetează să îi stimuleze.... și totuși mereu încă nerecunoscute de aceia, pentru că se apropie de ei în aceeași învelitoare, în același veșmânt. Dorința pentru sufletele apropiate lor le atrage și poate fi încă un imbold extraordinar, iar când a venit momentul revederii, atunci sufletele sunt infinit de recunoscătoare și fericite.... Și abia atunci recunosc grija care le-a fost acordată și, în același mod, au grijă și ele de sufletele care încă mai zac în întuneric.... ele le ajută să se înalțe din nou, căci fiecare suflet tânjește după cei care i-au fost cândva apropiați pe Pământ. Există o revedere, dar momentul în care aceasta este posibilă este determinat de voi înșivă.... Dacă ați dobândit deja aceste cunoștințe sigure pe Pământ, veți face de asemenea și voi totul pentru a atinge cel puțin gradul pe Pământ care vă permite să intrați în sferele de lumină și veți fi primiți de cei pe care îi iubiți și vă vor putea recunoaște imediat, sau veți putea intra în contact cu ei, nerecunoscuți de ei, pentru a putea începe deja munca de răscumpărare cu aceste suflete.... Asigurați-vă doar că nu treceți dincolo complet fără cunoștințe.... asigurați-vă că L-ați găsit deja pe Dumnezeu în Iisus Hristos, că puteți intra în împărăția spirituală.... ca răscumpărați prin El..... Apoi, această intrare vă va oferi deja fericirea care constă în bucuriile unei revederi.... Dar uneori va trebui să așteptați mult timp dacă nu veți ajunge voi înșivă la maturitate pe Pământ.... pentru că totul nu poate avea loc decât în cadrul legalității, iar libertatea voinței voastre trebuie respectată și în împărăția spirituală pentru ca într-o zi să deveniți binecuvântați....Amin

"În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri...."

B.D. Nr. 5449

26. iulie 1952

În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri.... Puteți înțelege sensul acestor cuvinte ale Mele? Că vă îpromit o locuință în casa Tatălui Meu, dar în același timp vreau să vă fac să înțelegeți că locuința este pregătită pentru fiecare dintre creațiile Mele vii care este potrivită pentru a primi individul.... că, prin aceasta, vreau să vă spun că ceea ce nu ați realizat încă pe Pământ puteți încă să vă străduiți să obțineți în împărăția Mea, deoarece am nenumărate posibilități de a vă promova maturizarea în împărăția spirituală. Nu numai Pământul este la dispoziția Mea, ci toate creațiile Mele sunt stații de maturizare pentru substanța spirituală încă imperfectă, până când aceasta va ajunge în cele din urmă la un asemenea stadiu de dezvoltare încât să poată lua în stăpânire cele mai glorioase creații spirituale în

fericirea cerească, căci ea se află pretutindeni în "casa Tatălui Meu", în tărâmul iubirii Mele infinite, și va rămâne întotdeauna acolo unde Tatăl i-a pregătit o locuință, în funcție de gradul său de iubire și de capacitatea sa de a governa și de a lucra în regatul care i-a fost atribuit de Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe.... Nicio ființă nu este fără adăpost, casa veșnică primește toate sufletele, dar această casă este multifacțată.... ea poate avea cele mai splendide grădini de flori și cele mai frumoase palate, dar poate conține și regiuni pustii nesfârșite de vaste și nesfârșite, care necesită și ele timpuri nesfârșite pentru a fi străbătute.... totuși, chiar și în aceste regiuni pustii se desprind întotdeauna căi care duc în ținuturi pline de flori, și depinde doar de faptul dacă drumeții sunt atenți la aceste căi, dacă caută cu atenție o cale de ieșire din pustietate și intră și pe această cale de ieșire.... Toată lumea este acceptată în casa Mea veșnică și toată lumea are dreptul de a intra în posesia unei locuințe. Dar cum este aceasta depinde exclusiv de voința lor. Și de aceea spun: În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe.... Pentru că fiecare persoană, fiecare ființă, și-o pregătește pentru sine, în funcție de gradul său de perfecțiune. Dar oricât de sărăcăcioasă ar fi locuința sa.... ea poate fi cu adevărat transformată rapid prin voința și lucrarea Sa, iar cele mai frumoase locuințe pot apărea dacă doar sufletul nutrește dorința pentru așa ceva și se străduiește cu nerăbdare să se împlinească. Atunci, nenumărate ajutoare îi vor sta alături, vor crea și vor lucra cu el, iar acesta poate deveni o locuință paradisiacă acolo unde înainte era o regiune pustie și sumbră.... odată ce fiecare suflet se întoarce în adevărata sa casă, dar atâta timp cât este încă imperfect se va simți fără adăpost, deși a intrat deja în împărăția din care a pornit cândva. Dar Eu am multe școli, iar progresul ascendent se va face cu siguranță, deși va dura adesea mult timp.... Într-o zi și fiul risipitor se va întoarce și el și va ocupa din nou locuința pe care a avut-o cândva, va locui în casa Tatălui unde toți copiii sunt adunați în jurul Tatălui, va fi primit cu dragoste de Iubirea eternă Care îi atribuie locul alături de Sine.... dar vor mai trece timpuri nesfârșite până când toți copiii Mei își vor găsi drumul spre casă, până când vor putea locui în Casa Mea; vor mai trece timpuri nesfârșite, dar Eu nu voi renunța la niciunul dintre copiii Mei.... iubirea Tatălui îi atrage și niciunul dintre copiii Mei nu va putea rezista la nesfârșit acestei iubiri....

Amin

Legătura cu Dumnezeu....

B.D. Nr. 7377

29. iunie 1959

Indiferent în ce situație de viață vă aflați acum, sunteți întotdeauna capabili să stabiliți legătura cu Mine, pentru că Eu Mă voi impune mereu în gândurile voastre, voi bate mereu și mereu la ușa inimii voastre, fie din interior, fie din exterior, pentru ca voi să puteți lua calea spre Mine prin vorbire sau lectură, dacă numai voința voastră este bună, adică dacă nu vă întoarceți de la Mine. Și, prin urmare, nicio ființă umană nu poate spune că nu a fost atinsă de mâna Mea, că nu a fost îndreptată spre Mine, că i-a lipsit "harul" pe care l-am promis tuturor oamenilor. Nicio ființă umană nu va putea spune că nu i-am vorbit, că nu a avut niciodată ocazia să Mă cunoască și că, prin urmare, nu poate fi trasă la răspundere. Dar dacă oamenii își deschid urechea, dacă Îmi lasă vocea să le pătrundă în inimă, dacă sunt dispuși să se adreseze Mie Însumi, să Mă cheme în ajutor, să Îmi ceară iluminarea spiritului, putere și har, asta depinde în întregime de ei, dar este complet independent de circumstanțele vieții sau de soarta lor, altfel doar puțini oameni ar atinge beatitudinea. Puteți oricând să luați calea spre Mine, căci Eu Mă las găsit de oricine Mă caută.... Eu pășesc în calea fiecăruia, adesea rămânând cu siguranță neobservat dacă persoana respectivă se află încă prea mult în puterea adversarului Meu, dar cu toate acestea nu o las să plece și Mă apropie de ea ori de câte ori se prezintă ocazia. Cu toate acestea, voința voastră este liberă și, prin urmare, nu pot face altceva decât să vă dirijez de fiecare dată viața în așa fel încât să fiți îndemnați să apelați la Cel care este mai puternic decât voi pentru ajutor. Și odată ce ați găsit credința în Cel puternic, atunci nici voi nu veți mai renunța la El, apoi El se va apropia mereu de voi cu cât veți căuta mai mult legătura în voi, și atunci veți fi și voi cuceriți pentru eternitate. Iar dacă sunteți uniți intim cu Mine, atunci veți putea, de asemenea, să auziți vocea Mea atunci când auziți sau citiți Cuvântul Meu și să o recunoașteți ca fiind vocea Tatălui. Atunci legătura va fi benefică, căci dacă Tatăl este capabil să vorbească cu copilul Său, atunci și copilul va împlini voința Tatălui și va trăi așa cum trebuie pentru a atinge perfecțiunea, maturitatea sufletului.... Atunci ființa umană își va atinge și

ea scopul și se va desăvârși încă de pe Pământ, ca un copil va găsi unirea cu Tatăl său și la trecerea sa va putea intra în Împărăția Mea, unde există pace, fericire și beatitudine.... Ea va lua din nou în stăpânire împărăția care este adevărata ei casă, va intra în casa Tatălui, s-a întors acasă la Tatăl de la Care și-a luat odinioară originea....

Amin